ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. SZEPTEMBER 25. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 39. SZÁM

KORRUPCIÓ

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Angyal János
Becsei Miklós
Bodnár Gyula
Dr. Bólya Péter
Darvas Szilárd
Galambos Szilveszter
Kaposy Miklós
Mátyás István
Walter Béla
Wéber Tamás

és rajzolói:

Balogh Lajos
Brenner György
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lakatos Ferenc
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Dr. Tarnóczy Zoltán
Vasvári Anna

ANGYAL JÁNOS:

IDŐJÁRÁS-JELENTÉS

Európa időjárása meglehetősen változékony. Déli részén sötét viharfelhők tornyosulnak, melyek mozgását a genfi légkör határozhatja meg. Jelenleg nagyon erős a fronthatás.

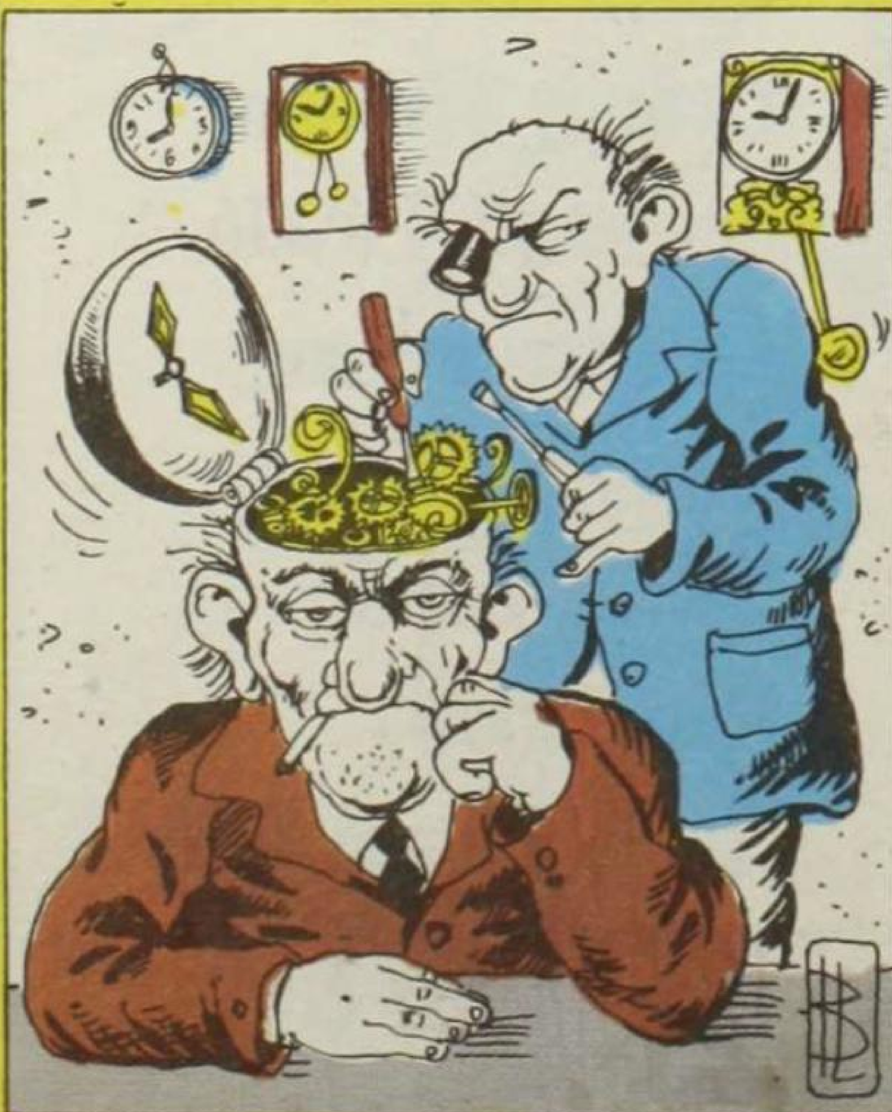
Északon az elmúlt hetekben a vilniusi széllökésekkel kísért kivonulás volt a jellemző. Európa nyugati részén több a napsütés, míg keleten a felhősödés, melynek vastagsága országonként eltérő.

Hazánk időjárásában nyugat felől növekvő az érdeklődés, déli irányból gyakori a dörgés és villámlás. A keleti beáramlás városszéli piacaink légkörét befolyásolja. Ha a forint esik, vérnyomásunk erősen emelkedik!

A Parlament felett gyakoriak a forgószelek, ilyenkor emelkedhet a hőmérséklet, vagy ellenkezőleg, fagyossá válhat a légkör. A koalíciós időjósok előrejelzése szerint legkésőbb a század végére felszakadozik a felhőzet, egyre gyakrabban kisüt majd a nap, és a forint is ritkábban fog esni.

S végezetül amiben valamennyi parlamenti meteorológusnak sikerült konszenzusra jutnia: jövő májusig az időjárás továbbra is várható.

BIOLÓGIAI ÓRA ÁTÁLLÍTÁSA

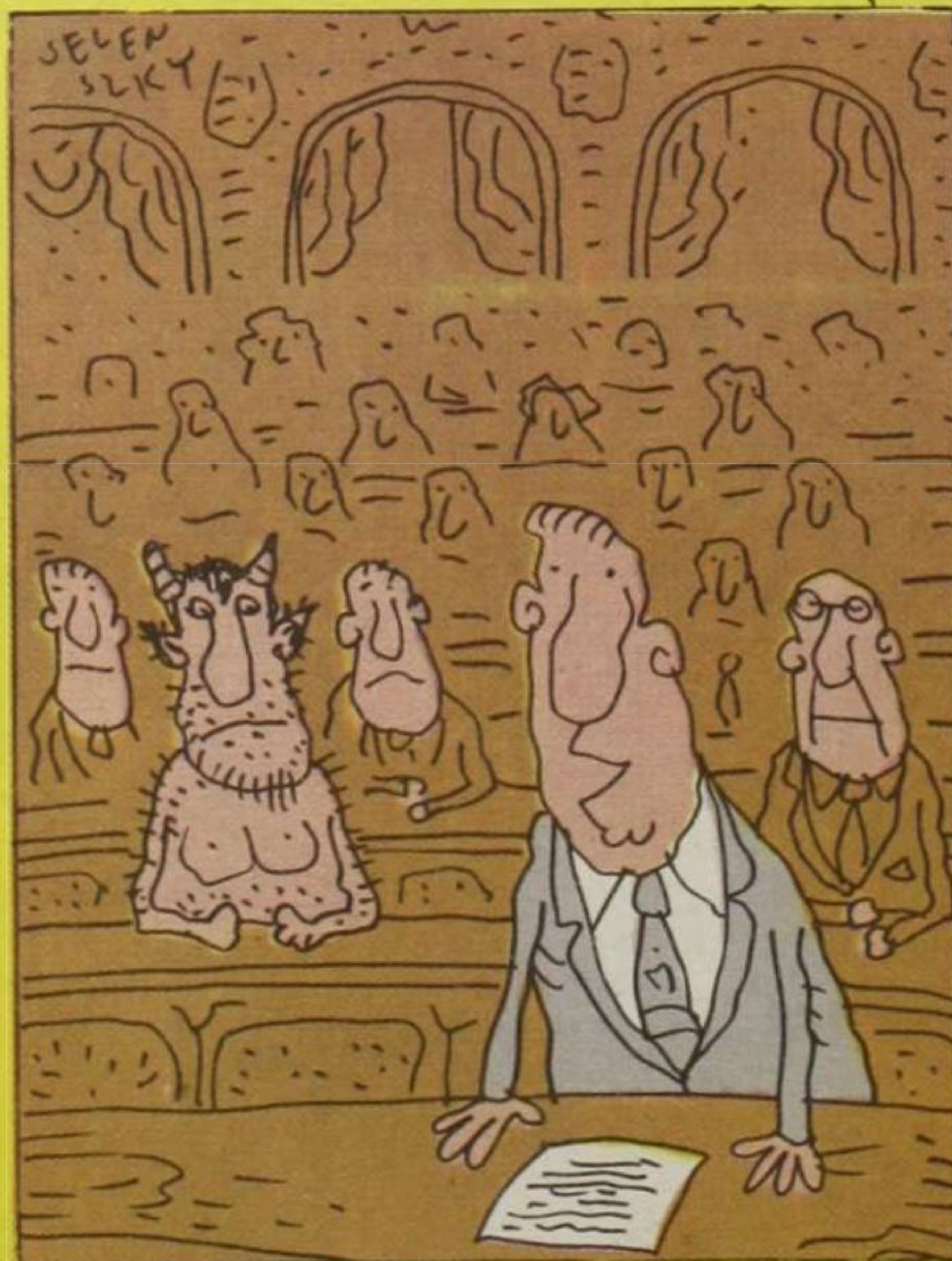

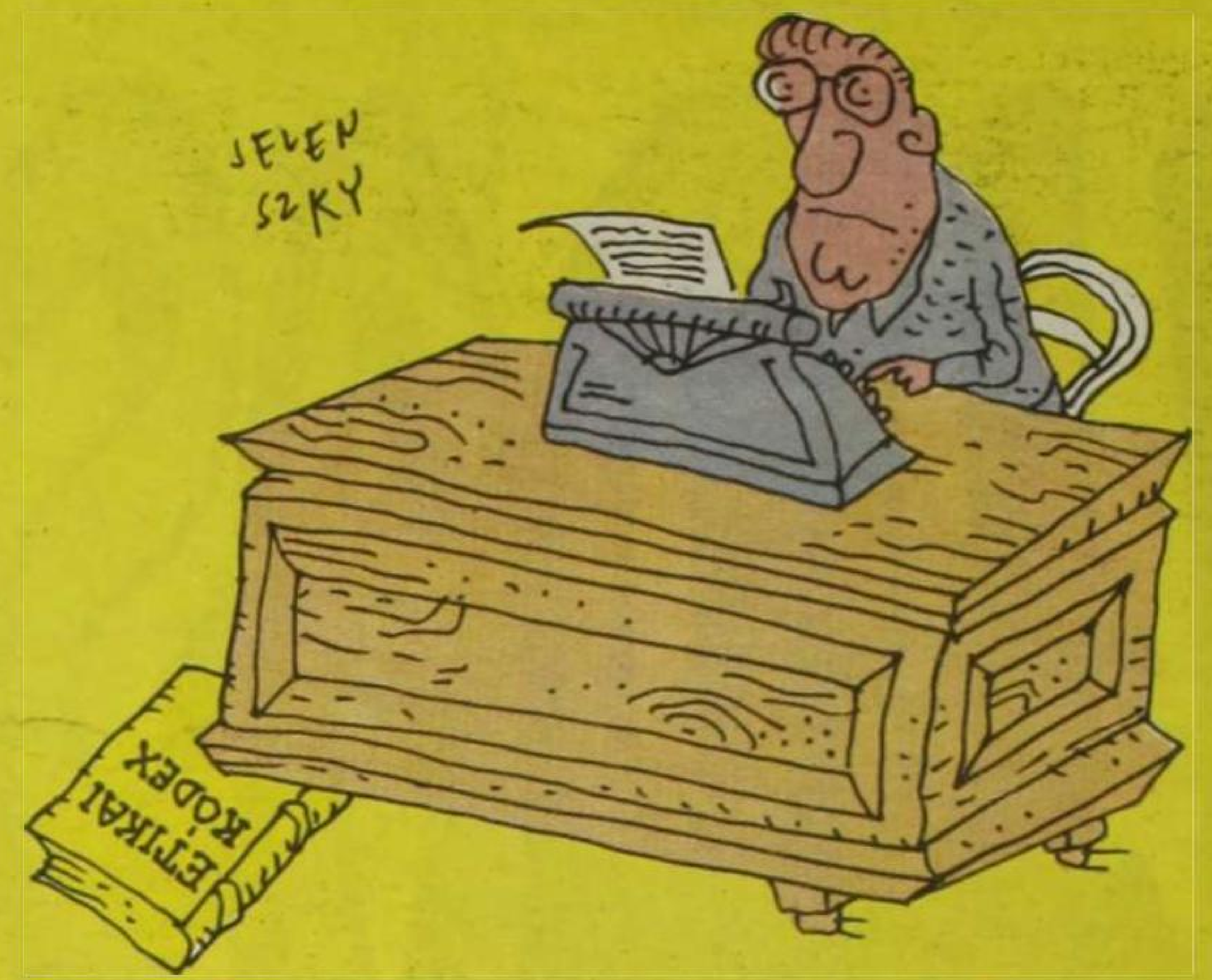
– Ez elment gyalázni, ez rákente, ez kinyomtatta, ez megvette, ez az icike-picike meg mind bevette.

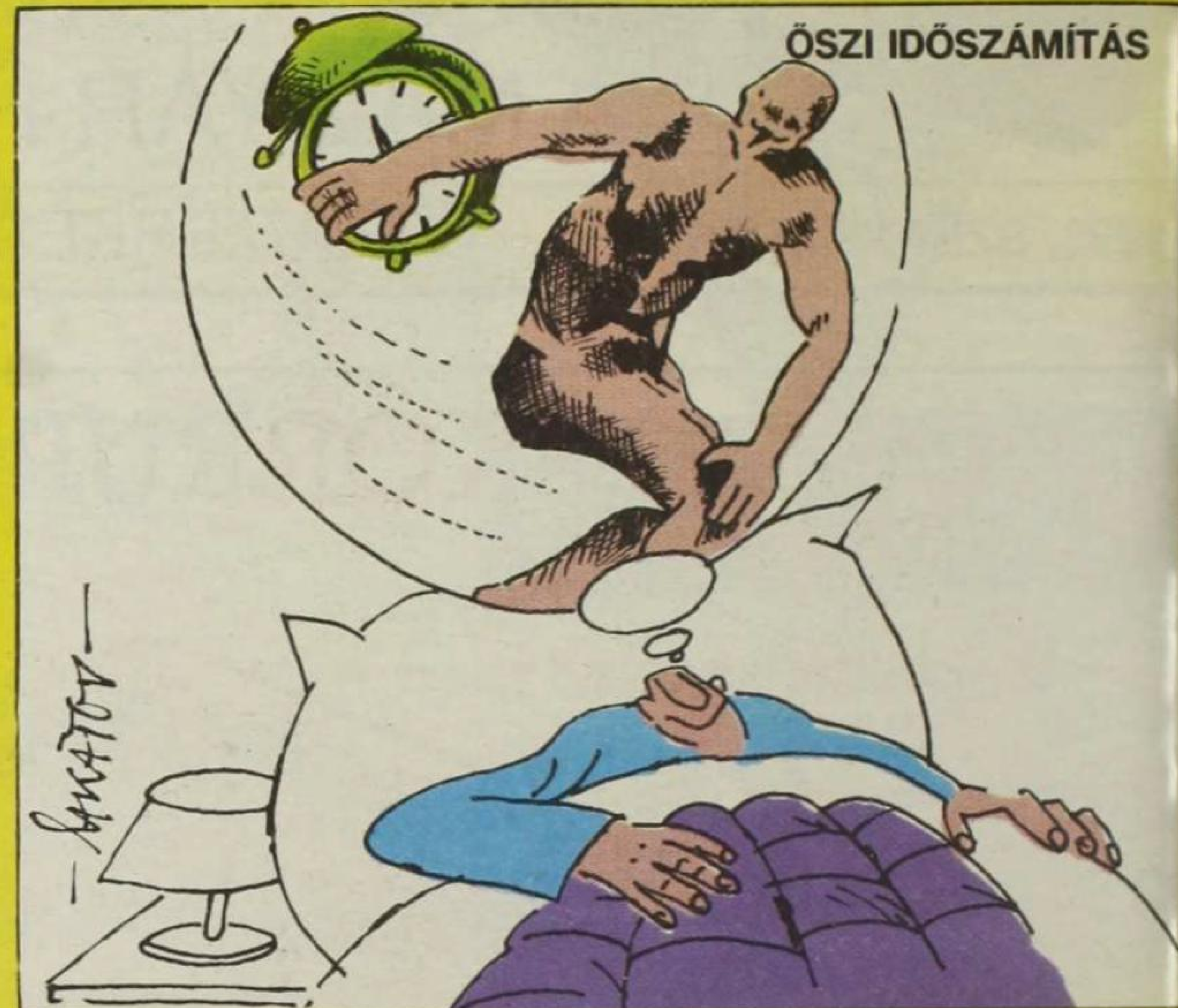
– Ha győzünk, mi negyven évvel ezelőttre fogjuk visszaállítani az órákat.

– Válaszolván képviselőtársam kérdésére, konkrétan egy esetről tudunk, hogy az alvilág megpróbálkozott a politikai életbe beépülni.

ŐSZI IDŐSZÁMÍTÁS

– Egy órával tovább…

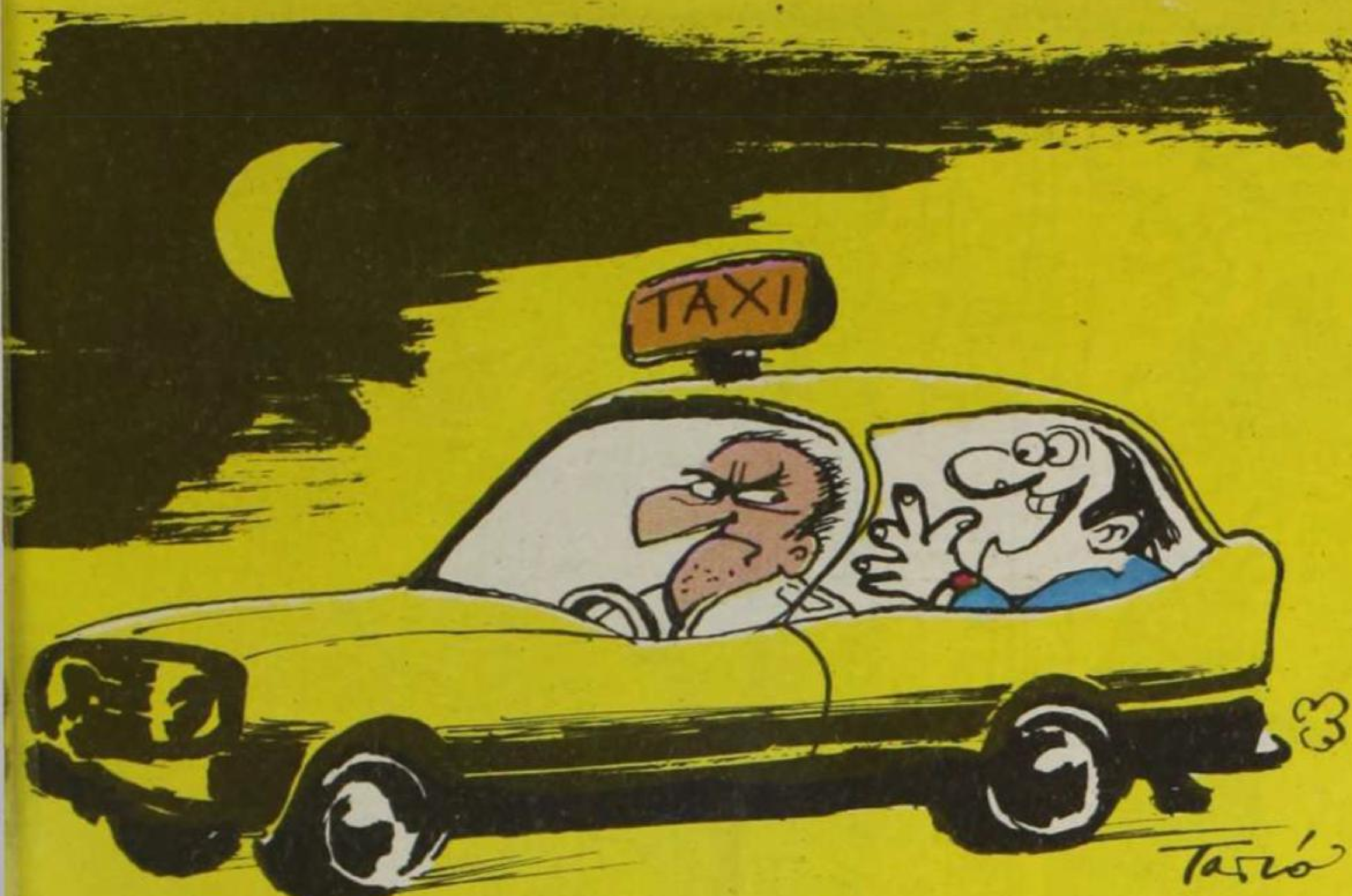
NAIVSÁG

– Csak az úri gőgöt temetik, vagy az elvtársit is?

– Ebben a rohanó világban semmi különös nincs abban, hogy nézetet, frakciót, pártot változtatok!

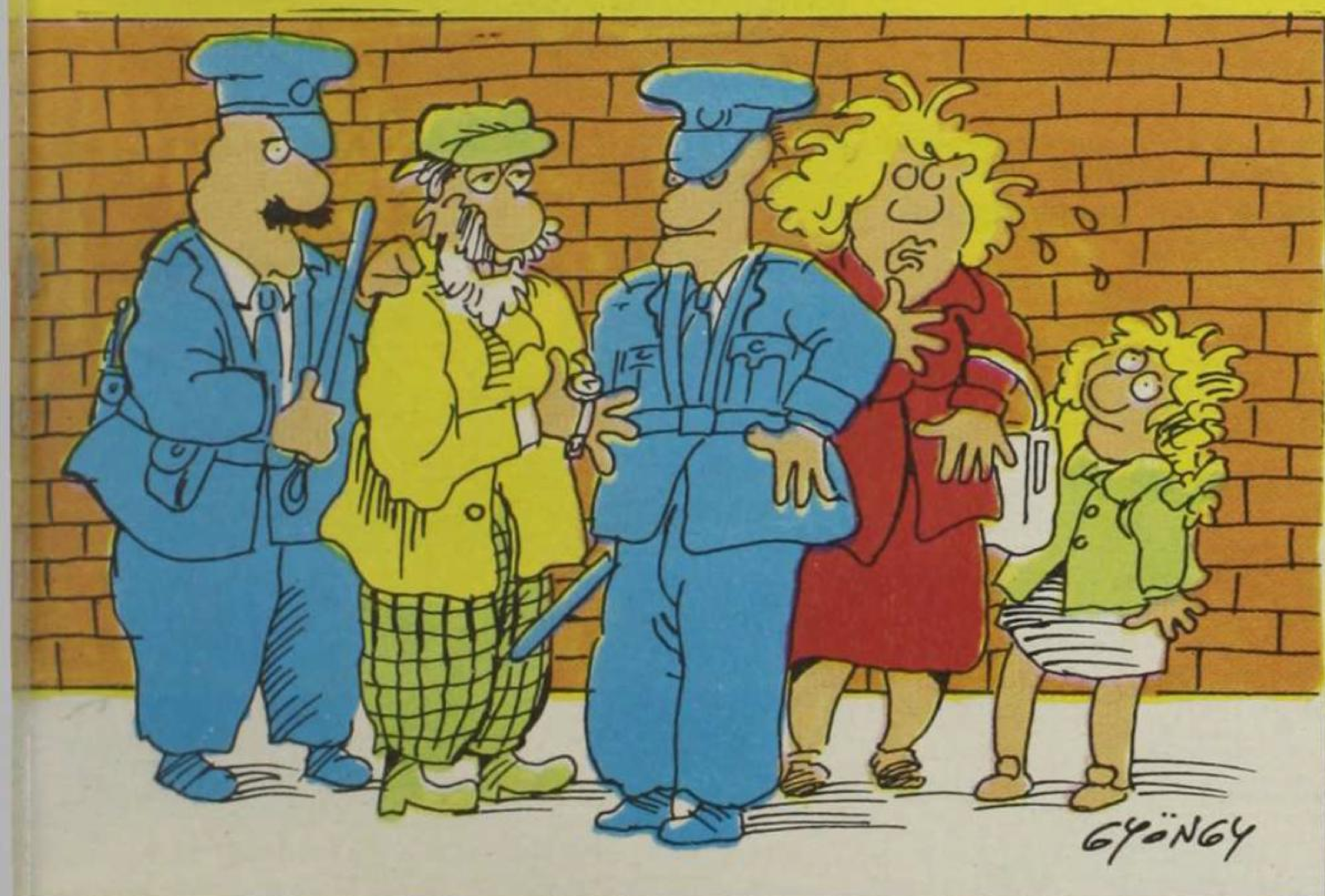

– Felteszem, uraságod is átállította már az óráját…

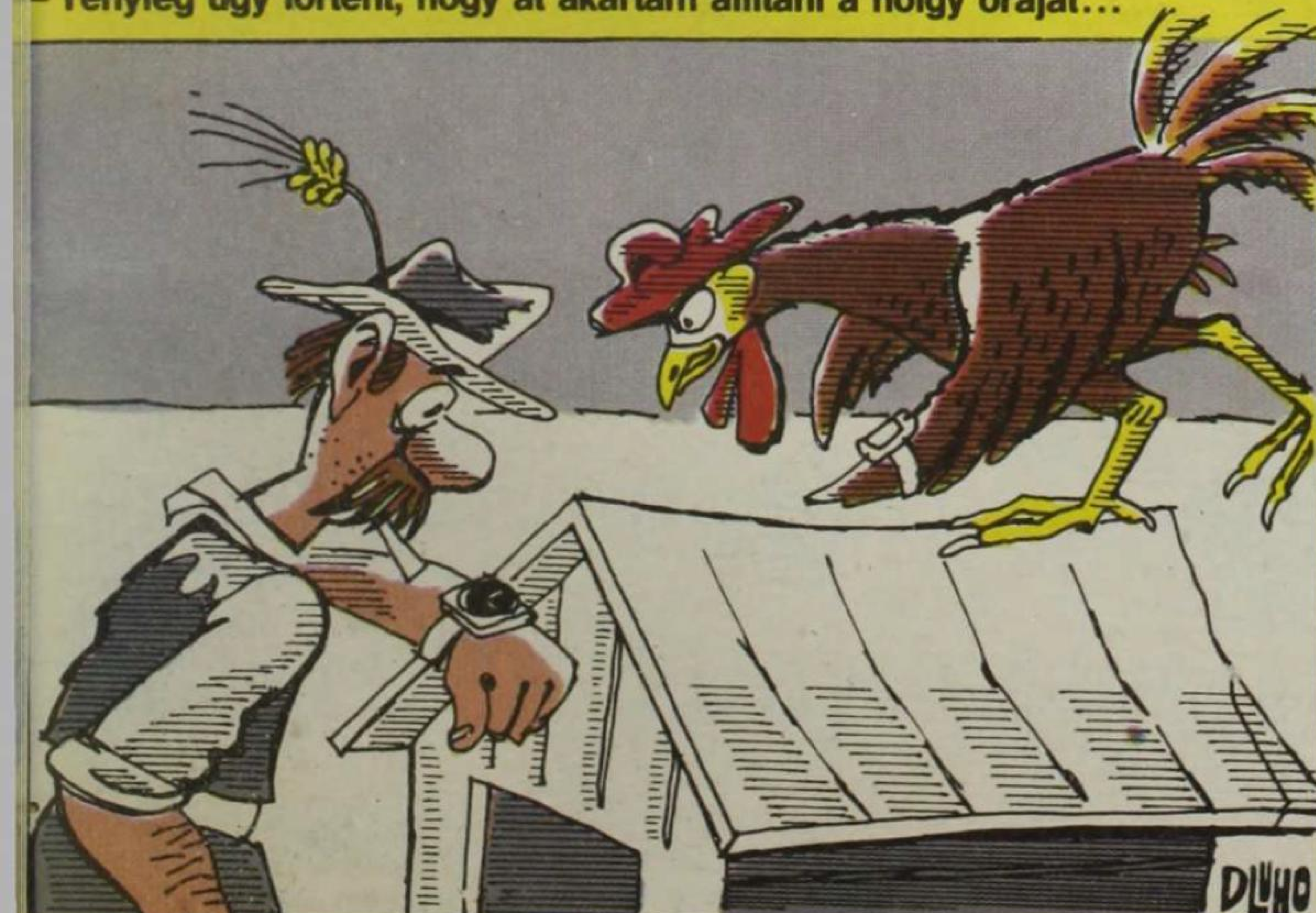
ÓRAÁTÁLLÍTÁS UTÁN

– Béluskám! Csak nem nyertél te is egy kis pluszenergiát?

– Tényleg úgy történt, hogy át akartam állítani a hölgy óráját…

– Gazduram! Most hányra kéri az ébresztőt?

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Néhány évvel ezelőtt, amikor hosszú szünet után ismét bevezették a téli és a nyári időszámítás elkülönítését, magyarázatként hozzátették, hogy ezzel annyi áramot takarítunk meg, amely Keszthely egész évi fogyasztását teszi ki. Humoristaberkekben rögtön megszületett az egyszerűsítési javaslat: minek ez az óraállítgatási macera, kapcsolják ki Keszthelyt, és ezzel az ügy el van intézve…

Manapság politikusberkekben hangzanak el hasonlóan magasröptű ötletek. Merthogy új időszámítás van. Most nem a télire gondolok, hanem a *rükverc* időszámításra. A hónapokat, heteket, napokat, órákat a választásoktól visszafelé számoljuk. Néhány tucat párt biztos választási győzelemre számít, és a választások után „hajlandó” vállalni a kormányzati felelősséget. S hogy ez bekövetkezzék, jönnek a nem Keszthelyt, hanem a realitást kikapcsoló ötletek: állampolgári jogon kapjon mindenki ajándéklakást, munkahelyet, a nyugdíjakat a többszörösükre kell emelni stb., stb. Persze ez mind szép, csak hát miből?

Az effajta javaslatok csak egyet bizonyítanak: aki ilyenekkel áll elő, biztos abban, hogy nem kerül a kormányrúdhoz, mert akkor bizony igencsak nehéz lenne bizonyítania, miért nem teljesíti ígéreteit. Mert hát a semmiből nem lehet osztogatni, levegővel nem lehet tojást festeni…

A választások közeledtét jelzi az is, hogy megindult az átülési láz a honatyák között. Különösen azok törtetnek máshova, akik megtudták, pártjuk nem kívánja indítani őket a következő választáson. Ilyenkor kiderül, ki az, aki valóban politikai elhivatottságból csatlakozott valamelyik párthoz, és ki az, aki egyszerűen csak képviselő akar lenni. Hogy milyen színekben, az közömbös… Nem véletlen, hogy már van párt, amely lezárja kapuit az effajta törtetők előtt… Ez a párt ugyanis tudja, hogy az ily módon hozzá csatlakozók nem erősítik, hanem gyöngítik, felhígítják a befogadót.

Eszembe jut egy humoros írás, amelyet egy, a századforduló táján megjelent kötetben olvastam. Az Operaház bőgőse halálosan szerelmes egy balerinába. Csak hát a sors szeszélye folytán a bőgős a színpadnak háttal foglal helyet a zenekarban, így sohasem láthatja szerelmét. Szorgalmas munkával átképezi magát hegedűsnek, hogy felnézhessen a színpadra, amikor szíve hölgye táncol. Ám ilyen a sors… Aznap, amikor először hegedül, a balerinát – merthogy az idő gyorsan száll felettük – áthelyezik páholynyitogatónak… A muzsikus továbbra sem vethet rá szerelmes pillantásokat, mert most meg a nézőteret nem látja. Visszakönyörgi magát nagybőgősnek, ám ekkor kiderül, hogy az öregedő táncosnő még mindig jobban táncol, mint kijelölt utóda – így visszahelyezik a színpadra. A bőgős újra bőghet, mert nem látja…

Nem kívánom részletezni, miért nevezem magamban bőgősnek a frakciót váltó képviselőt. Annál is kevésbé, mert a választási eredményt megjósolni nem lehet. Még nem tudhatjuk, ki nevet a végén, és ki bőg… Csak egy biztos: a zenekar továbbra is szólni fog, és disszonáns akkordok a jövőben is lesznek. Kérdés azonban, hogy azok a muzsikusok, akik játék helyett spekulálnak, benn maradnak-e a zenekarban…

Új időszámítás kezdődik. A számításból azonban nem szabad kihagyni az időt. Az időt, amely halad. És nem visszafelé…

Ne tessék eltéveszteni: az órákat állítjuk most vissza, és nem az időt!

ÓRAÁTÁLLÍTÁS

– Mi a villanyórát állítjuk át, fiacskám, azzal jobban járunk.

DR. BÓLYA PÉTER

(1944–1993)

Elhunyt a kortárs magyar próza derékhadának, a *„Péterek nemzedékének”* markáns alakja. Orvos volt és író, a test és a lélek mérnöke.

Bő esztendeje olvashatjuk hétről hétre *morfondírjait* a Ludas Matyi hasábjain. S az égi redakcióhoz szerződött át immáron ő is.

Az e heti Ludasba szánt írásodat még személyesen hoztad el nekünk. Döbbenetes most elolvasnunk újra, torkunk elszorul, szemünk előtt remegnek a betűk. Evvel az írásoddal búcsúzunk tőled, Pietro.

Legyen néked könnyű a föld.

BÓLYA PÉTER:

MORFOND-ÍR

Hallom a hírt: Berci, régi ismerősöm, úgy megverődött a sz.-i spíben, hogy eltört a karja, sokk, kórház, szívelégtelenség, halál…

Vajon én, B. P., hogy' viselkedném, ha a sokk mélyén fuldokolva tudnám, vagy csak érezném, jön, közeledik a nemlét, a pusztulás?

Hát… Elsőbb nyilván arra gondolnék, amire Hamlet, „ha nem ma, akkor máskor”, egyszer meg kell halni, s végső soron mindegy, miként, csak ne fájjon annyira, mint pl. a karóba húzás, „legyen könnyű a halálod”, ahogy a kínai jókívánság mondja.

Vagy azon filóznék, miközben fogy s bennem gyarapszik az infúzió (de már minek), hogy: „Ej, Pietró, méltóbb halálod is lehetett volna, mint kocsmai márázkodás következtében…” És miért öregedtél meg annyira, hogy immár nem tudtad megvédeni magad a pénzedet akaró csibészektől?

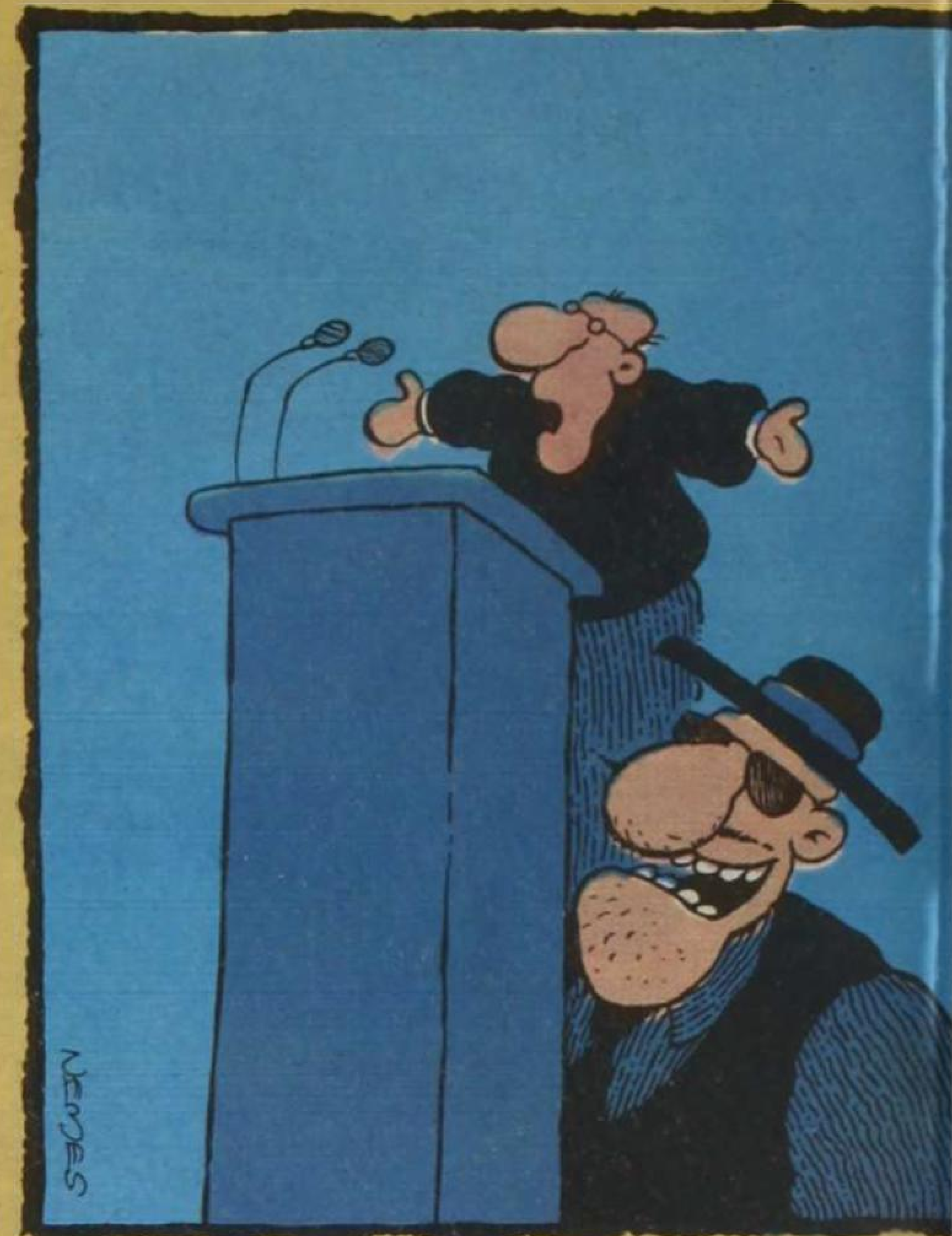
…És milyen az a hősi halál? Ziher, hogy van ilyen *objektíve?* (Jó terjengősen fogalmazok, tudom, még így is, hogy a vérnyomás egyre és megállíthatatlanul csökken, látom az ügyeletes doki komor arcán…)

Vagy tán nem kellett volna úgy megviselni azt a szívet, hogy ne *viseljen el* egy szimpla sokkot, miért volt nehéz és izgató számodra, fiam, az, ami másnak egyszerű és természetes? Miért vetted a „szívedre” az életet? Azért, hogy így elromoljék? Izmait elrongálta a stresszek tömege, a félelmek attól s azoktól, ami és akik nincsenek is, a pia, a gyógyszerek az álmatlanság és a riasztó kétségek ellen…

Egyáltalán, *mi a lószőr van evvel az egész közbiztonsággal?!*

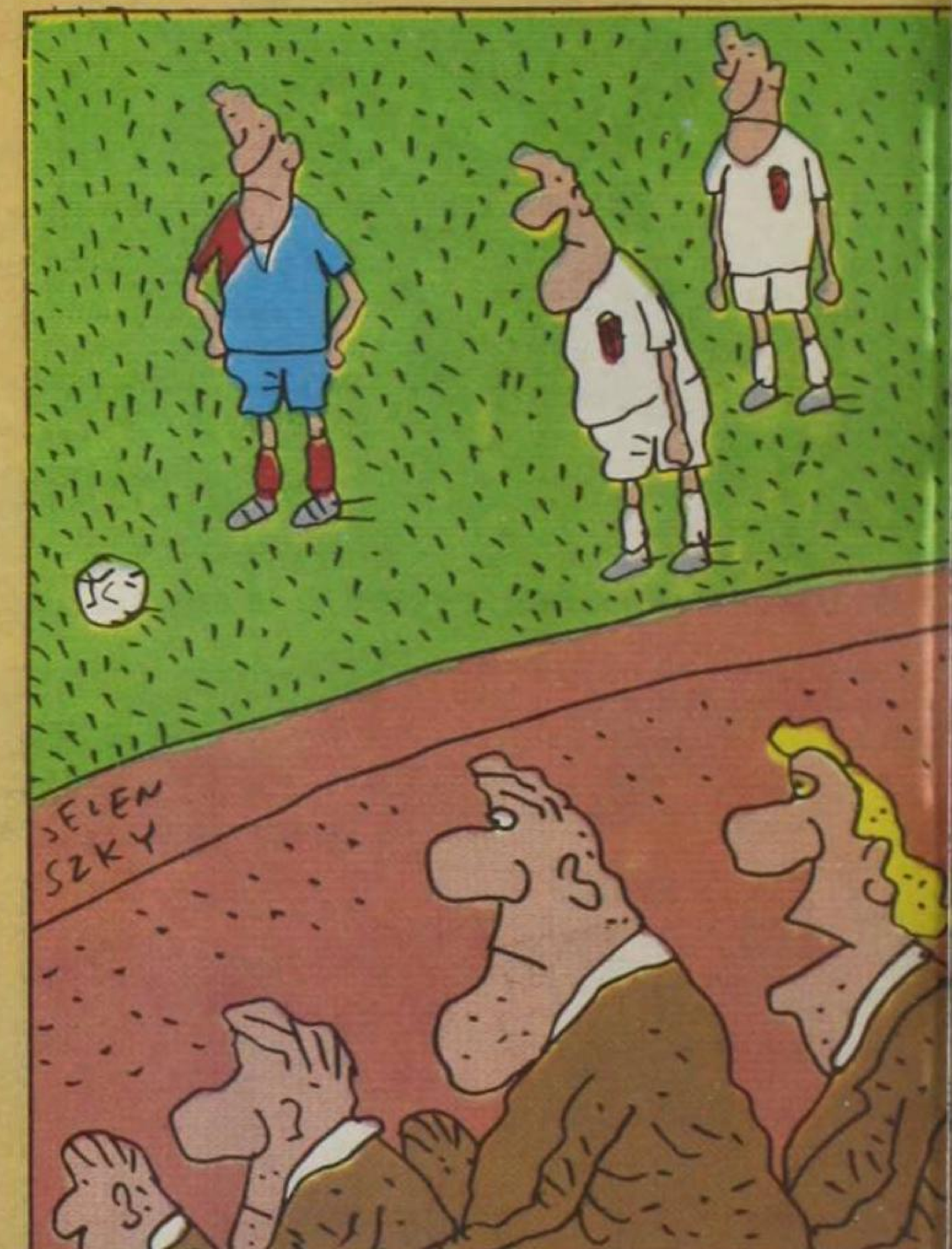
– Ha majd tisztára mostad azt a pénzt, jó volna, ha a lábad is leöblítenéd.

– A maffiáról pedig, mivel nincsen, több szó ne essék!

– Csak ezt lehetett kiutalni, tudjátok, fiúk az MDF–Fidesz-székházbotrány óta óvatosabbnak kell lenni…

– Azt megértem, hogy negyven évvel ezelőtt le kellett feküdni az oroszoknak, de most már felkelhetnénk.

„Megint kihagytak a Szaknévsorból!”

(Ny. Hruscsov)

EZREDVÉGI KIÁRUSÍTÁS

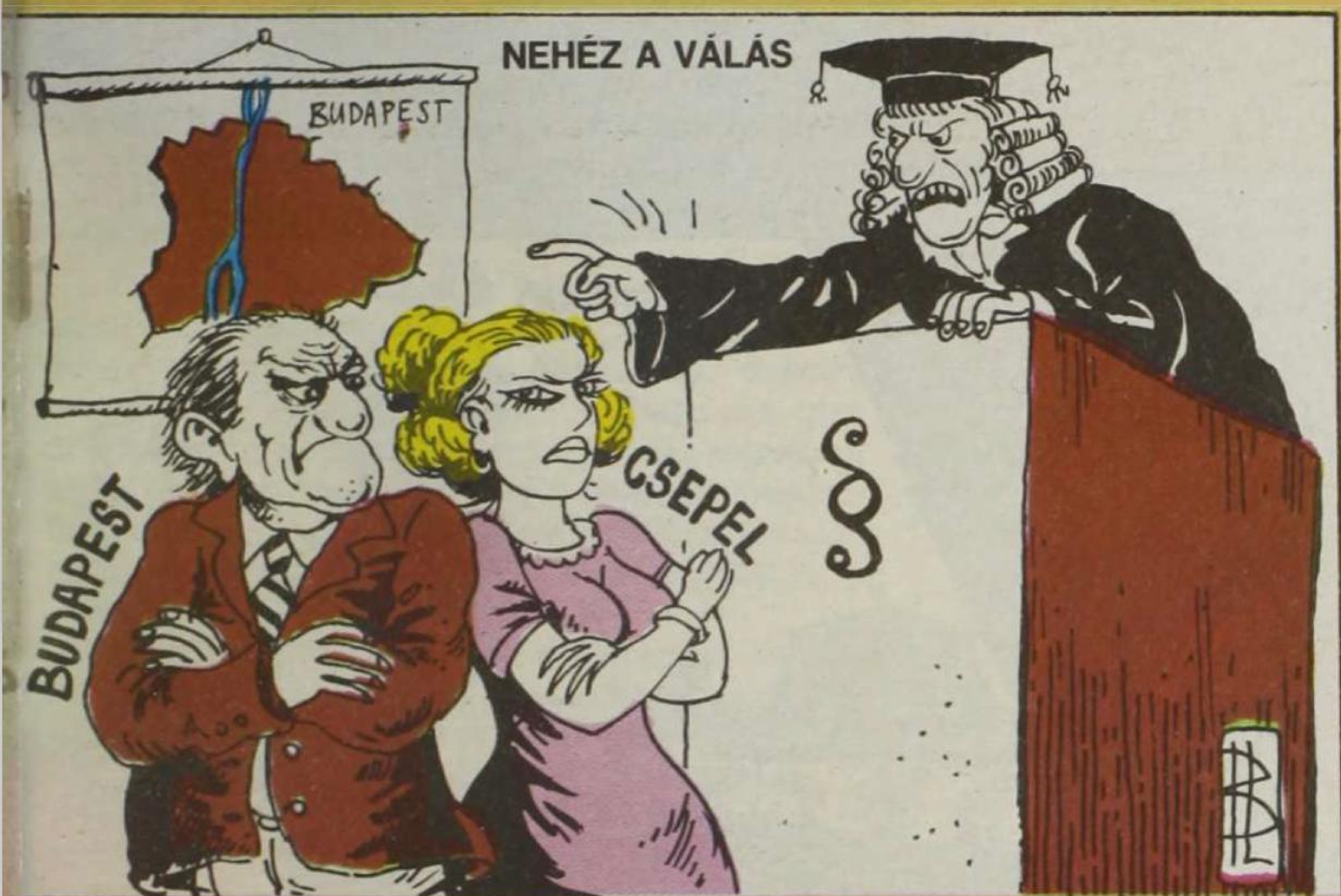

– Tudja, főnök, szerintem ott a központban sok a régi vezető, nekik nem áll érdekükben csőrendszerváltás.

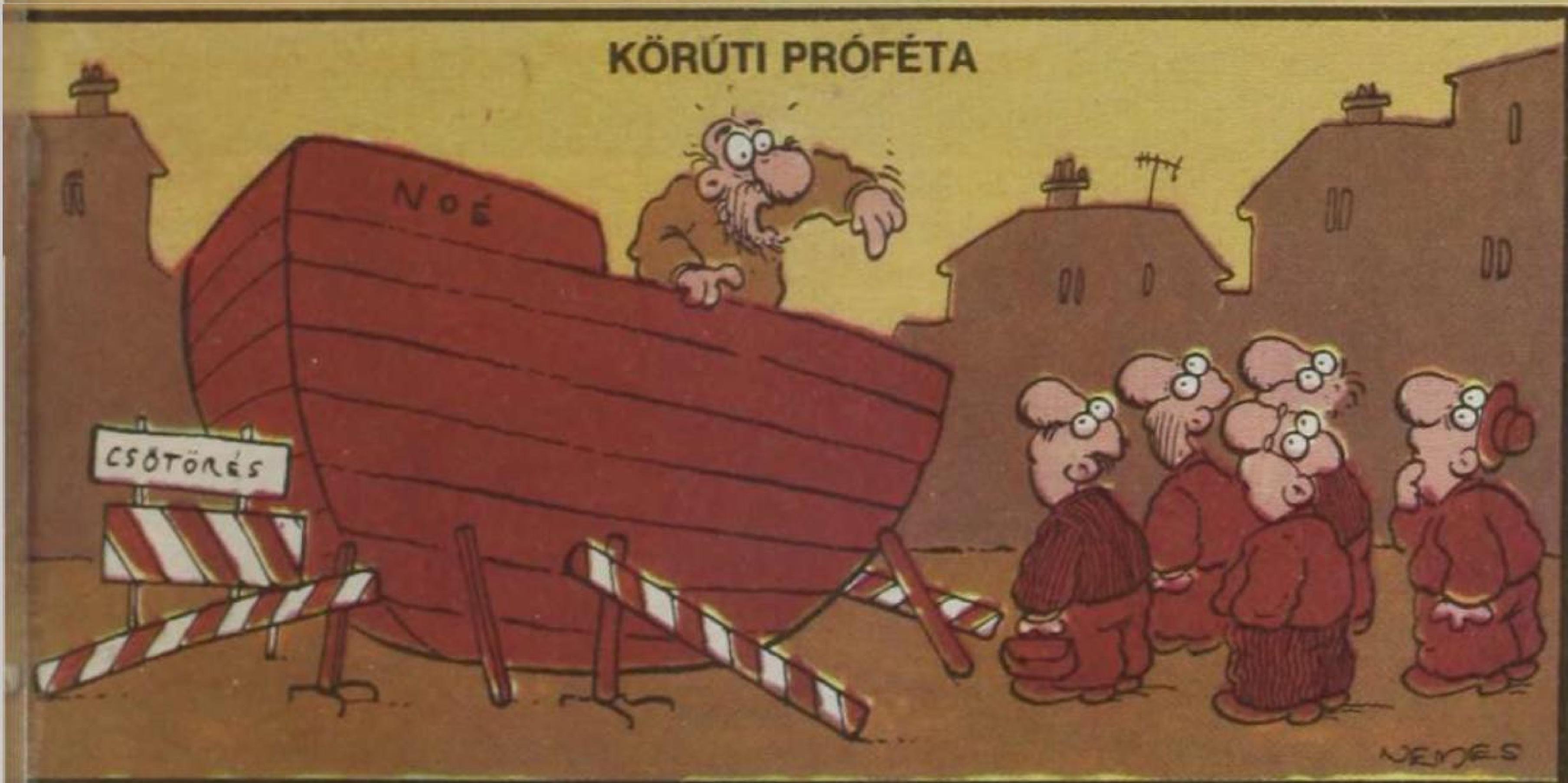

– Állítólag a Csepel válik

CSEPEL VÁLIK BUDAPESTTŐL?

– Most már döntsék el: válnak, vagy sem!

– Bizony mondom, fölfakad majd a mélység minden vízvezetéke, megnyílnak a föld csatornái és elvész minden test, melyben élő lélek vagyon a földön...

– Csak most nehogy mi következzünk!

ALFÖLDI IMRE:

HONNAN HOVÁ?

Barátom, Ede, felszáll a Sróf utcai megállónál, kérdezem, mizujs? Semmi, azt mondja, egy megállót megyek, veszek egy üveg hecsedlilekvárt abban az új önkiszolgálóban. Jó, mondom, addig is beszélgessünk. De máris odalép egy BKV-ellenőr, és Edéhez fordulva kérdi:

– Honnan, hová?

Mivelhogy mostanság készül az utasáramlás statisztikája.

Ede nekiveti hátát a peronablaknak, vesz egy mély lélegzetet, és hadarni kezdi:

– A Pesterzsébeti Kócművektől jövök, vagyis kilenc megállóval előbb szálltam fel. Ott kapuellenőri szolgálatban voltam a hátsó ajtónál. Tíz éve állok ott a portán, ebből hármat lukasan, mert újabban fúrnak. Most ezzel a vilcsivel megyek odáig, ahol át kell szállni a húszasra. Hogy arról melyikre, tetszik kérdezni? Hát a végállomásnál a hatosra, azzal utazom a Boráros térig, ott le a híd alá, a betonhasábok közé, a ketteshez. Tessék felírni, hogy a lépcsőn lefelé gyalogosan teszem meg az utat, mert a helikopter ritkán jár. Kérjük a járatot sűríteni. A kettessel meddig, tetszik kérdezni? Hát... az izé, az Országházig, igen a Szalay utcáig, ...onnan, a Kossuth-szobor tövétől a Parlament bejáratáig a 41-es lábbusszal közlekedem, kérem tisztelettel. Be az ajtón és föl a kupolacsarnokba szintén. Ott részt veszek a türelmes BKV-törzsutasoknak szóló díjkiosztó ünnepségen... igen, mint érdekelt fél... Kint lesz a televízió, meg a zászló. Egész úton végestelen végig vigyázok egymás testi épségére, betartom a féktávolságot, és nem parkolok a zebrán, mindezt gyalog.

Mindhárman jól szórakoztunk. Az ellenőr értette a viccet, közben sebesen jegyezte, honnan hová utazik Ede, mert hiszen az volt neki a lényeg.

Beértünk a Sróf utcát követő első megállóba, az önkiszolgáló elé, és Ede rögvest leszállt, amint az ellenőr más utas után nézett. Én is lepattantam utána, és kabátujját megragadtam:

– Mi volt ez, Ede? Mit fecsegtél összevissza ennek a jóembernek, akit azért utaztatnak a felettesei reggeltől estig ezen a zsúfolt, vacak járaton, hogy megtudakolja, ki merre megy, miért, hányszor, és ahhoz mérten megjavítsák majd a közúti villamosforgalmat?

Ede átkarolt, és vonszolt nagy lendülettel a hecsedlilekváros üvegek felé:

– Nézd, barátom! Végre találkozom egy emberrel, méghozzá hivatalossal, aki ellenvetés és gyanakvás nélkül, pecsétes írások és tanúk nélkül, *első szóra elhiszi nekem, amit állítok!* Elfogadja, amit mondok! Aki előtt nem kell tízszer megrágnom a szavakat, aki előtt szabadon szárnyalhat a fantáziám, aki előtt szavahihető, megbízható állampolgárnak érezhetem magamat – hát ne élvezzem ki ezt a ritka, különleges pillanatot? Lesz még egyszer ilyen alkalom az életemben? Nem érted – rázta a vállamat –, hát nem érted? *Első szóra hisznek* nekem!!!

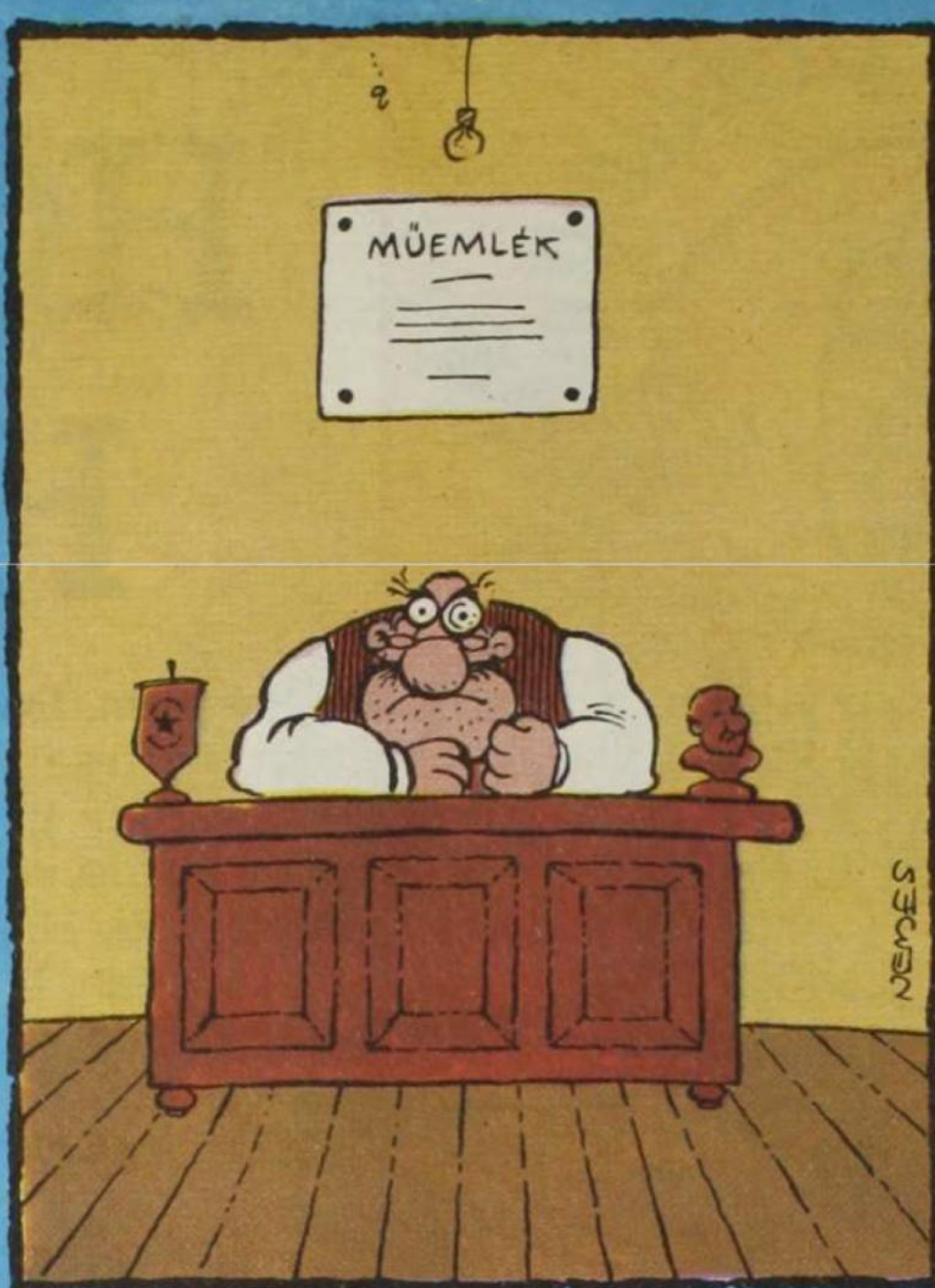
A lekváros pulthoz értünk közben, Ede szétnézett, és idegesen szólította az eladót:

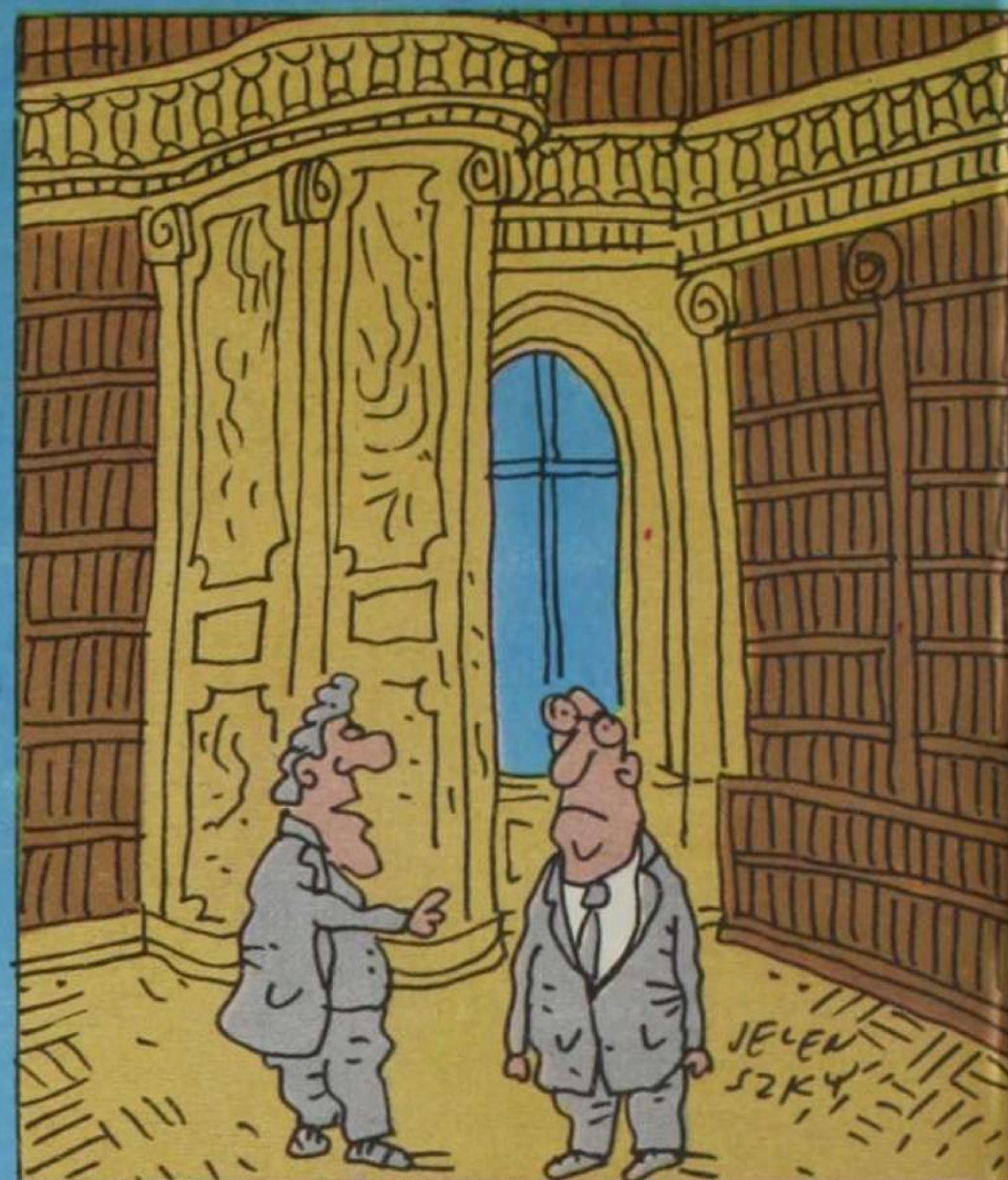
– Hol a hecsedli? Egyet se látok!

– Sajnos, kifogyott, és nem kaptunk másikat, kérem!

– Nem kaptunk, nem kaptunk – dohogott Ede –, és mivel fogom én ezt otthon *igazolni,* tekintve, hogy a feleségem szerint ebben a boltban mindig minden van?! Egyébként... biztos, hogy nem kaptak hecsedlilekvárt? Tudja ön ezt valamilyen okirattal igazolni?!

– A könyvtár sajnos, megsemmisült. Jelenleg a volt tanácselnök, most polgármester szexkazettáit tároljuk a kastélyban.

JÁTÉK A KASTÉLYBAN

Üres papír és hosszú csönd.

Istenem, milyen nehéz is elkezdeni egy humoreszket! Fenn ülünk a színpadon mi, a köz szereplői, Elektrák és Jágók, mizantrópok és talpsimogatók, Nórák és Őnagyok. Vegyük észre: a függöny felgördült már, a rivalda fényei megmutatják igazi arcunkat. A közönség feszülten figyel. Minden mozdulatnak, minden kimondott szónak súlya van.

Békés perceimben Molnár Ferenc jegyzeteit lapozgatom. Húszéves volt, írja, amikor egy vendéglői vacsora után a cigányzenét hallgatta, nagy társasággal. Valami régi valcert játszott a zenekar. Molnár Ferenc egy olyan szépasszony mellett ült, akiről azt suttogták, a hűség hiányzik erényei közül. A húszévesek még bátran kérdeznek:

– Mondja, miért csalja meg az urát?

A szépasszony csak nevetett.

Az asztal körül váratlanul vita kerekedett, kitől a valcer, Strausstól avagy Lannertől. Őnagysága legott a Strauss-pártiak élére perdült, míg férje Lannerre szavazott. Valaki a cigányok felé kurjant, a prímás bólint: a valcer Lanneré.

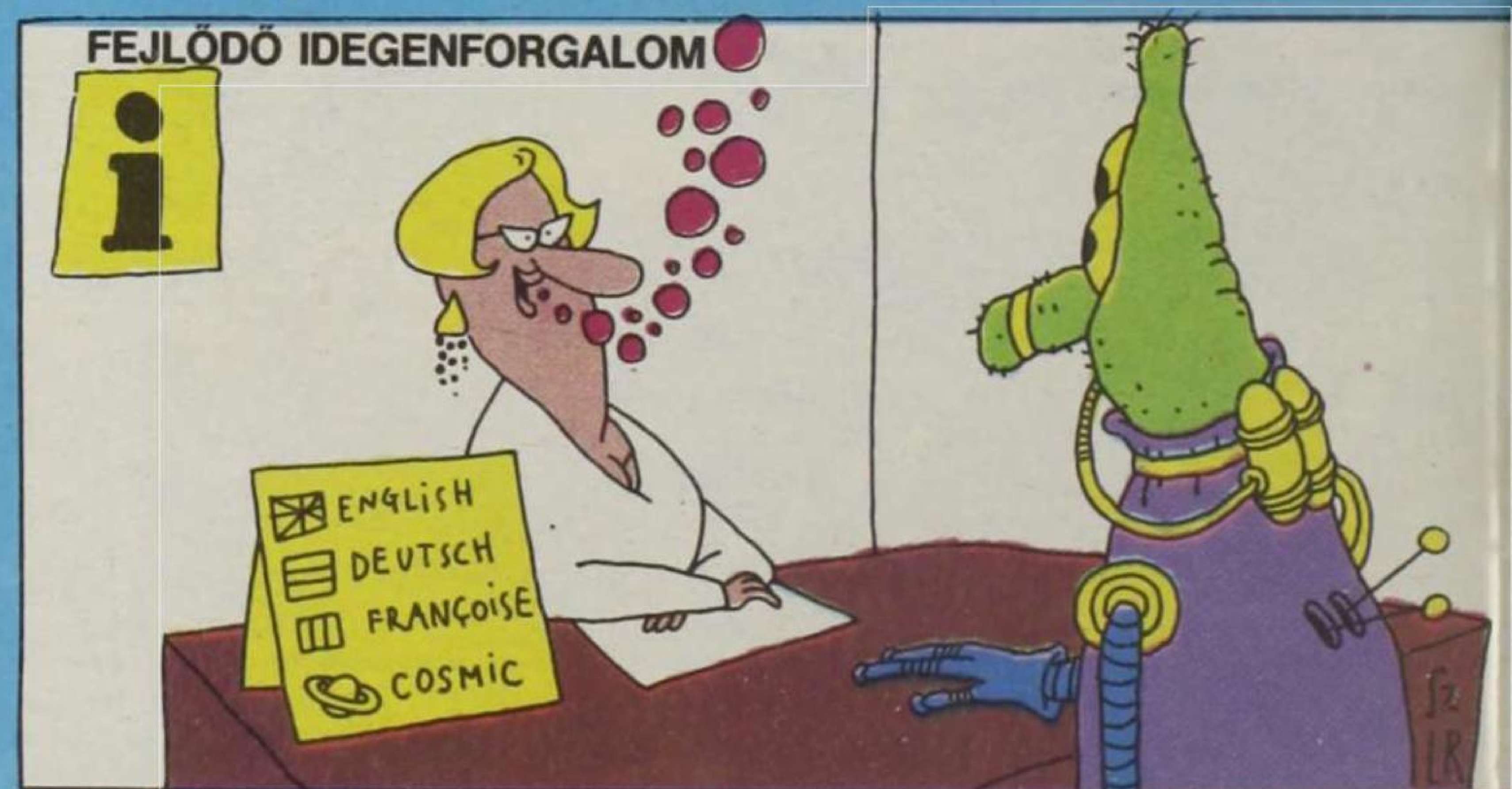
A szépasszony sápadtan fordult oda az ifjú Molnárhoz:

– Az iménti kérdésére a válaszom: hát ezért csalom meg őt. Mert mindig neki van igaza.

(ALT)

– Gyanús, hogy az óraátállítással pont Keszthely energiafogyasztását takarítjuk meg.

Mezőgazdasági helyzetkép:

CSAK A KISTERMELŐK VANNAK LETÖRVE, A KUKORICA MÉG NEM...

– A jelekből ítélve, főnök, éles választási küzdelemre számíthatunk.

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

DR. CZOMA LÁSZLÓ

független képviselővel

– Képviselő úr! Kitől, mitől független egy képviselő?

– Nem a hazától, nem a néptől, és főleg nem a saját választópolgáraitól független, hanem elsősorban a pártoktól, a képviselőtársaitól, sőt néha még a független képviselőtársaitól is.

– Hát szó ami szó, a függetlenek frakciójában most elég sokféle nézet képviselői ülnek. Hogy csak a Királyokat nézzük: Király B. Izabellától Király Zoltánig elég széles a skála.

– Sőt, ha Király Béla – szerintem Fidesz sugallatra – nem ül át az SZDSZ-be, akkor most három Királyunk lenne. Nagy gondban lennénk, mert nem tudnánk, ki az igazi Király, hogy ki a királyválasztó fejedelem...

– Kikkel ül szívesen együtt a függetlenek padsoraiban?

– Néha úgy vagyok vele, mint a viccbéli Kohn, akitől megkérdezik a bíróságon: „Mondja, Kohn, ismeri maga a Grünt?" – „Isten őrizz, dehogy ismerem." – „Hát a Schwarzot?" – „Tudja mit, bíró úr? Akkor már inkább a Grünt." – De alapjában nincs okom panaszra. Egyik oldalamon a valóban függetlennek indult, de aztán az életelixírben és az isteni vizekben megfürdött Kupa Mihály ül, a jobbomon pedig Király Zoltán.

– Amikor a Parlament előtt találkoztunk, ön egy perc türelmet kért, hogy „gratulálhasson az MDF-et szétverő Horváth Lajosnak", aki éppen arra jött. Ezt humornak szánta, vagy politikának?

– Egy független képviselő elvileg minden pártszakadásnak örül, két okból. Egyrészt többnyire mi gyarapodunk ezáltal, másrészt az ellenfeleink szegényednek, ez biztos... Csak hát az Isten tudja, hogy a választó minek örül...

– Vajon erkölcsös-e, ha egy listán megválasztott képviselő elhagyja a pártját? Mert ha valakit egyénileg választottak meg, az más. Akkor a választók az ő személyére szavaztak. De a listás képviselő a pártjára szavazók voksaival jutott a Parlamentbe.

– Igen, ez pontosan így van. Visszatérve a kiindulásunkhoz: ki kitől és mitől független? Aki bekerült egy listán, az annak az eszmerendszernek hordozója, amelyik pártnak ő hordozta a zászlaját. Aztán nem tetszik neki valami, valamiért megsértődik – netán nem szándékoznak újra indítani –, erre fogja magát, és átül a függetlenekhez, vagy máshova. Eléggé furcsa játék. A következő ciklusban be kellene vezetni, hogy a listás képviselő ne ülhessen át ide vagy oda, hanem ha „megunta a banánt", adja vissza a mandátumát a pártjának.

– Voltaképpen ön is egy párttól – az akkor létezett egyetlen párttól indult el.

– Egyszer talán meg is írom az emlékeimet: „A Fehér háztól a Fehér házig címmel"... De ne feledjük: az elmúlt parlamentbe az a párt, amelynek én mégis így vagy úgy tagja voltam, nem javasolt! Tulajdonképpen annak a pártnak az ellenére voksoltak rám a választóim. Én nekik tartozom, és nem annak a pártnak, amelytől elég korán függetlenítettem magam. Az elsők között. Ez az akkori lapokból kikereshető.

– Mikor jött rá a változások szükségességére?

– A hetvenes-nyolcvanas évek fordulóján már világosan láttam, hogy a létező szocializmus nem működik, és a működő szocializmus nem létezik. A szocializmus, mint fikció, nagyszerű dolognak tűnik. Nem véletlenül, hiszen az elvek nagy részét a vallástól vették át – paradox módon épp a vallást tagadva. A teljes körű foglalkoztatás, az ingyenes oktatás, gyógykezelés hangzatos dolog, csak éppen nem létezik. Mert a pedagógust, az orvost, az infrastruktúrát valakinek csak fizetnie kell, és az sem megoldás, hogy annak is be kell járnia egy munkahelyre, akinek nincs munkája.

– Ön azok között volt, akik elsőként szavaztak a többpártrendszert megalapozó alkotmánymódosításra. Most mégis mintha minden pártot ellenfelének tartana.

– Nem a többpártrendszerrel van gondom, hanem a pártok egymás ellen való feszülésével. Úgy érzékelem, hogy most a parlamenti politikában nem eszmék csatáznak egymással, nem a szellem vív nagyszerű csatát a társadalom, az ország érdekében, hanem pártok háborúznak egymással. Számomra – mint független számára – nem az a döntő, hogy a javaslat melyik párttól származik, hanem, hogy jónak tartom-e vagy sem. Annak örülnék, ha mindenki egyértelműen azokat a javaslatokat támogatná, amelyek az ország javát szolgálják – pártérdektől függetlenül.

– Egy független képviselő milyen helyzetben van, ha elmegy a választásra? Nyilván önmagára szavaz – ez megbocsátható, hiszen kiben bízzon az ember, ha nem önmagában. De ott van a pártlista is! Szabadon hagyja? Vagy kire szavaz?

– Legutóbb arra a pártra szavaztam, amelyet a legprogresszívebbnek véltem akkor, és most is ezt fogom tenni. A kerületemet, kollégáimat, barátaimat is erre biztattam.

– Bár a választás titkos, megkockáztatom a kérdést: melyik párt volt ez?

– Az olvasó fantáziájára bízom, találja ki: sokan tartottuk a legprogresszívebbnek – és nagyot kellett csalódnunk. És hogy '94-ben melyik lesz, még nem tudom. Gondban vagyok, ez a nagy sárdobálás minden pártot lejáratott. Nincs olyan társadalmi erő, olyan tekintélyes személy, akinek a szavára mindenki tudná, mit kell csinálni – akár a cirkuszban, amikor megszólal a trombita, és a cirkuszlovak tudják a teendőjüket. Ugyanakkor ez jó is. Negyven éven keresztül megszoktuk, hogy a legfőbb elvtársak szentek, azokra egy rossz szót nem lehet mondani. A szabadság hozta magával, hogy mindenkire mindent lehet mondani, ezzel megszűntek a tekintélyek. A tragédia az, hogy nem is illik valakire jót mondani.

– Így van. Aki történetesen a kormánnyal ért egyet, azonnal kikiáltják talpnyalónak, karrieristának. A kormánypártiság pejoratív jelzővé vált – holott az ellenzékiségből lehet a legjobban megélni. Ez értékeli fel a függetleneket: ők nem ellenzékiek és nem kormánypártiak, legjobb meggyőződésük szerint azzal a frakcióval szavaznak, amely a legjobb javaslatot teszi.

– Teljesen egyetértek. Itt kellene befejeznünk a beszélgetést.

– Még egy „kényes" kérdést engedjen meg! Ön a keszthelyi Festetics-kastély igazgatója. Sok igazgató arra használta fel a rendszerváltozást, hogy az általa vezetett intézményt saját magának privatizálja. Önben nem fordult meg ez a gondolat?

– Hát ha mellé rendeltetne az a kétszázezer hold, ami valamikor hozzá tartozott, nagyon gondolkodnék, hogy az eredeti tulajdonossal, Festetics Györggyel csinálhatnánk egy jó kis kft.-t. De ebből a hét hektárból ami most körülöleli a kastélyt...

– És amit szintén nehéz volt megmentenie...

– Igen, nem volt könnyű... szóval, ebből nem lehetne fönntartani a kastélyt. Így aztán igencsak rá vagyunk szorulva a kincstárra, a Művelődési Minisztériumra. Igaz, ők is ránk, mert azért az ország ötödik-hatodik leglátogatottabb helye a Festetics-kastély. Azon azért gondolkodom néha, hogy az egyik tornyát mégis privatizálhatnám... csak azért, hogy a zászlót és az ellenségeimet akkor lobogtathassam rajta, amikor jólesik...

– Ehhez az épülethez a Festeticseken kívül egy másik magyar mágnás neve is kötődik.

– Igen, valamikor az ötvenes években a könyvtárban volt segédmunkás, később segédkönyvtáros a nagy vadász, gróf Széchenyi Zsigmond. Itt ismerte meg későbbi feleségét, Hertelendy Margitot is, aki szintén itt takarított. Akkoriban Keszthely még Veszprém megyéhez tartozott. Jött egyszer Veszprémből egy Gróf István (vagy Ferenc?) nevű könyvtári ellenőr, bemutatkozott Széchenyinek: Gróf István vagyok. Mire Széchenyi szemrebbenés nélkül így válaszolt: én meg gróf Zsiga... Nemrégiben találkoztam Hertelendy Margittal, most ő kezeli Széchenyi Zsigmond hagyatékát. Mondtam neki, hogy tudom jól, hogy őket megalázták, kifosztották – és még haragudtak is ezért rájuk –, de én nem tudom kárpótolni. Legfeljebb én, Czoma László a magam nevében elnézést kérek tőle az elszenvedett sérelmekért, és meghívtam néhány napra, legyen a kastély vendége. Hosszas unszolásra el is fogadta. Az egyik legszebb szobában szállásoltuk el, azt hiszem, jól érezte magát. Az első reggelen éppen villásreggeliztünk, amikor odajött hozzánk: „Édes Istenkém, én már az ötvenes években laktam itt, az egyik padlásszobában. Nem hittem volna akkor, hogy egyszer úgy ébredhetek ebben a házban, hogy nem kell azonnal a seprű és a felmosórongy után nyúlnom..."

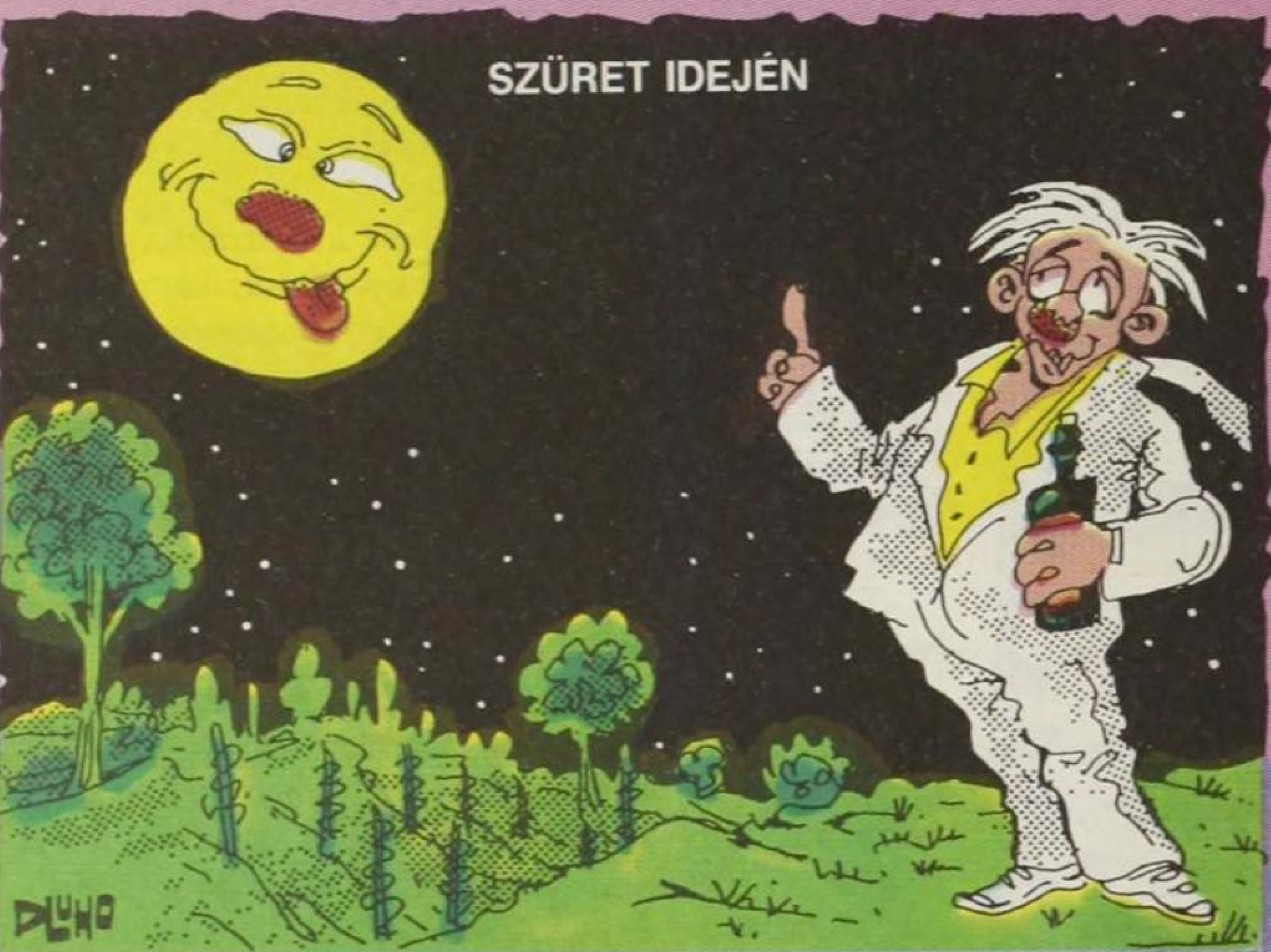
BELVÁROSI BORSZŐLŐ

EGRI LEÁNYKA

SZÜRET IDEJÉN

SZOKÁS HATALMA

SZÜRETI IDÉNY

A TÜRELMETLEN

– Ilyen erős az idei must, Józsi bácsi?
– Nem, fiam, én még a tavalyi borral birkózom.

SZI

DARVAS SZILÁRD:

KO
MESTER

Beülök a vendéglőbe e
harmadmagammal, ami nag
és így aránylag gyakran ker
serkentőleg hat agyamra, s
megállapítom, hogy élvezet
hogy sehova se megyek ma

Meg kell jegyeznem, hog
van bűvölve saját magától,
szereti, attól mit várjon a t

Szóval a társalgás rendk
ban váratlanul beleszól a s

Tőlünk nem messze ugy
náig a borongás nemes mű
történt, azonban homloku
befelhőzte a bánat, s elé
hőkülönbözetet leénekeljék
ellentmondást nem tűrő h
imádkoztam érted…”

Ezt a bejelentést a másik
Csak úgy zeng a kocsma a
dítani a másikat, a kezdem
sa vigyáz, hogy le ne essék
fej fej mellett dalolnak, sos
ez van két taktussal hátrál
megelőzik egymást, révete

Közben váltogatják a da
másikat követi, s ahol l
megszűnik minden élet. R
fenegyerek résen van, és
csírájában elfojt. Már besz
a falurossza egyedül, ha
akáclombos faluba, és elm
nem akartak elmenni, pedi

Öreg, viharedzett, ezer f
a cech mögé, a vén kocsm
a három mesterdalnok kö
mert a győztes diadalmi
Most, hogy egyedül marad
egyedül is tartja a frontot, é
a „Nagy Fehér Sakál” cím
désre megskalpolnák. Pers
bele az élve eltemettetésbe,
a semmibe, s bele-belehörög
el!”

A gyengébb idegzetű ve
a már-már szétzüllött trió
boraiból megelevenedett fő
már hárman nyolc hangra
ván a Bodri kutyát a feket

Nem csoda, hogy majd
én is ezt tenném.

...RET

...MAI
...LNOKOK

...áti beszélgetésre, mondjuk, ...ám, mert szeretek diskurálni, ... Gyöngyöző málnaszörpöm ...porkázni kezd, s csakhamar ...tt lenni. Talán ezért is van,

... többi tagja még jobban el ...yes, mert aki önmagát nem

...snek ígérkezik, ekkor azon-

...ember ül, akik mindmosta-...ék. Ez viszonylag csendesen ...r szülte verejtéket teljesen ...átják az időt, hogy ezt a ...a az egyik máris elbődül, ...jde piros pünkösd napján,

...ől általános üvöltés követi. ...ol, hogy melyik tudja túlor-...hanglétra tetején, és két tár-...n megtámogatják egymást, ... melyik jön be elsőnek. Hol ...illanatok alatt behozzák és ...vetve a reszkető plafonra. ...ög a lég, egyik detonáció a ...óta, tízméteres körzetben ...zélgetünk, hiszen a három ...s hangbeli megmozdulást ...ócára bojtárnak, ők voltak ...csillag lettek, elmentek az ...lom mellett, csak a fenébe ...zt várja epedve.

... pincérek rémülten bújnak ...jában elfelejt kunyerálni, s ...ől, ám ez mit sem jelent, ...hármukért is helyt énekel. ...a: csak a férgese hullott el, ... közé kerülne, valószínűleg ... meg, mielőtt közmegelégé-...ttő sem könnyen nyugszik ...ybe borult szemmel néznek ... „...sárnap kedvesem, gyere

...ek, és elmennek, miközben ...kadarkát rendel, s mint a ...ratlanul újra összeáll. Most ... különböző éneket, rádalol-...écskére.

...a bánat. A bánat helyében

– Így könnyű: amcsi tökével!

– Kapcsoljunk rá, fiúk, itt a szüret és még nyakunkon a tavalyi készlet!

MAGYAR MURPHYK

SVEJK, A DERÉK POSZTULÁTUMA

A hosszú élet titka: a humorban leld meg a komolyat, a halálosan komolyban a humort.

●

PÁRT-TÖRVÉNY

A pártok tehetségének végösszege szaporodásuktól függetlenül állandó.

●

OESER MŰSORÜGYELETES TÉTELE

Ha mélyrepül a tv, akkor vasárnap.

●

JONES HIVATALSEGÉD TAPASZTALATA

Bárki is győzzön, a szakértők száma mindig többszöröse a szükségesnek.

●

CONNOR AXIÓMÁJA

A jó bűvész mindent megcsinál, a jó politikus mindent megmagyaráz.

●

HANE ÉSZREVÉTELE

A versengő pártok száma fordítottan arányos választási esélyeikkel.

●

ROBERTSON TÖRVÉNYE

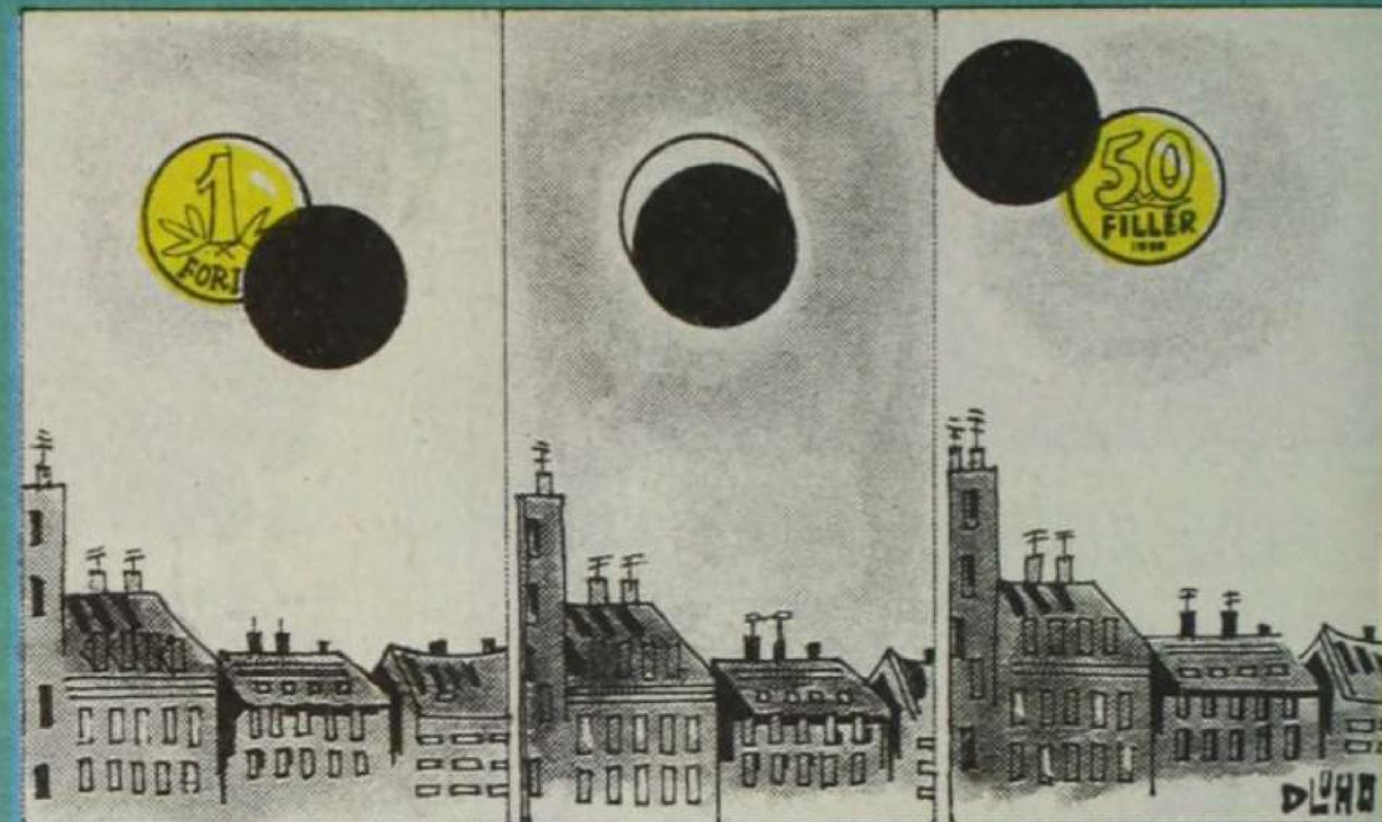
A győzelmet elnökök, a vereséget megbízott helyettes szóvivő-jelöltek kommentálják.

BECSEI MIKLÓS

PÉNZMOSODA

FOGYATKOZÁS

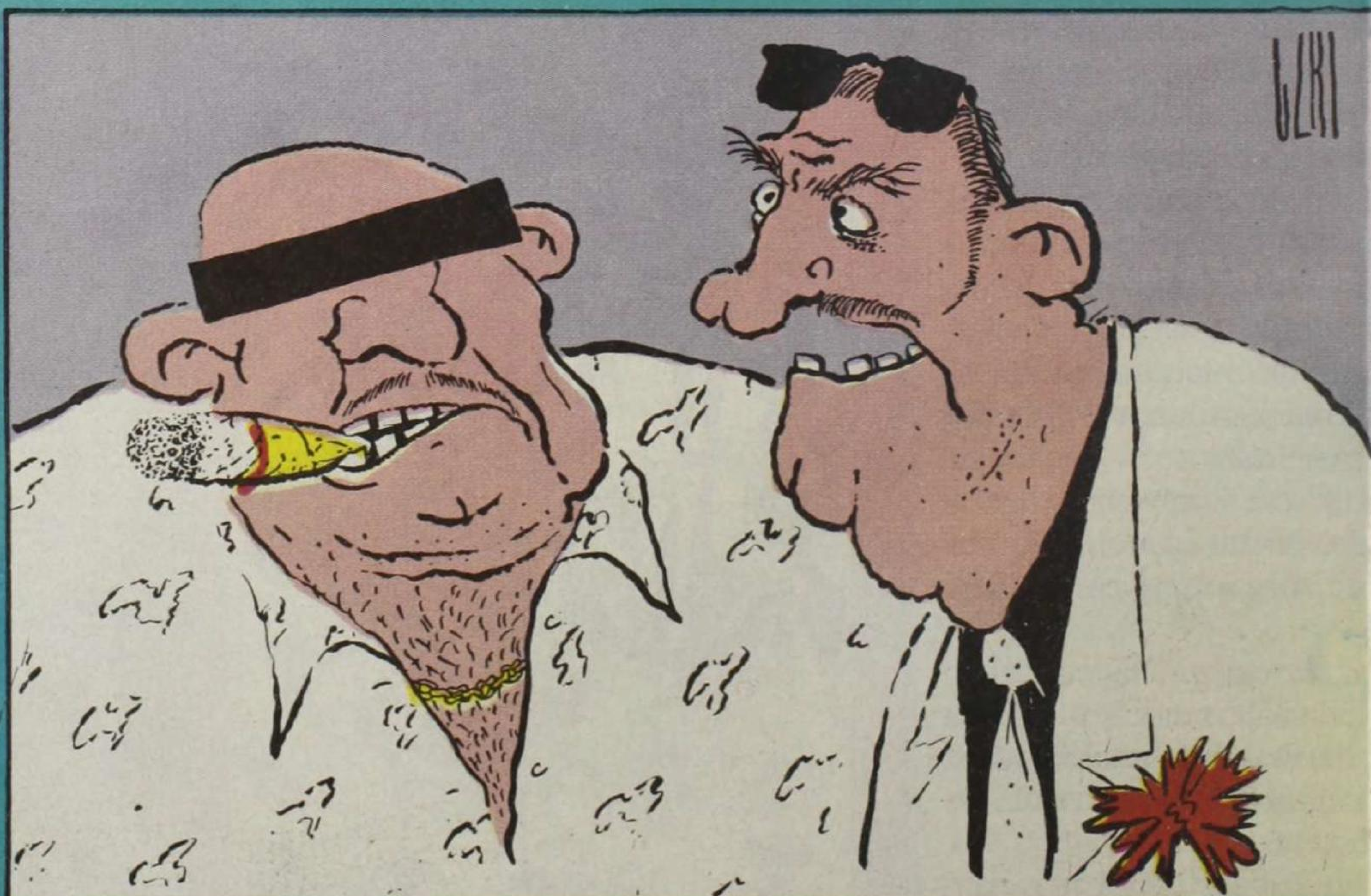

– Nyugodt lehet, uram, szerencsére minket elkerült a korrupciós botrány, így nálunk biztonságban tudhatja a betétjét.

KORRUPCIÓ

A kamatlábakelt milliárdoknak BODDAL ÜTHETJÜK A NYOMÁT...

– Ha javasolhatom, főnök, ne épüljünk be a hatalomba. Szerintem mi csak zsenge amatőrök vagyunk a korrupt tisztek meg bankárok között.

Nem bankfiókban hallottuk:

NEHÉZ A CÉDÁT HÍRBE HOZNI

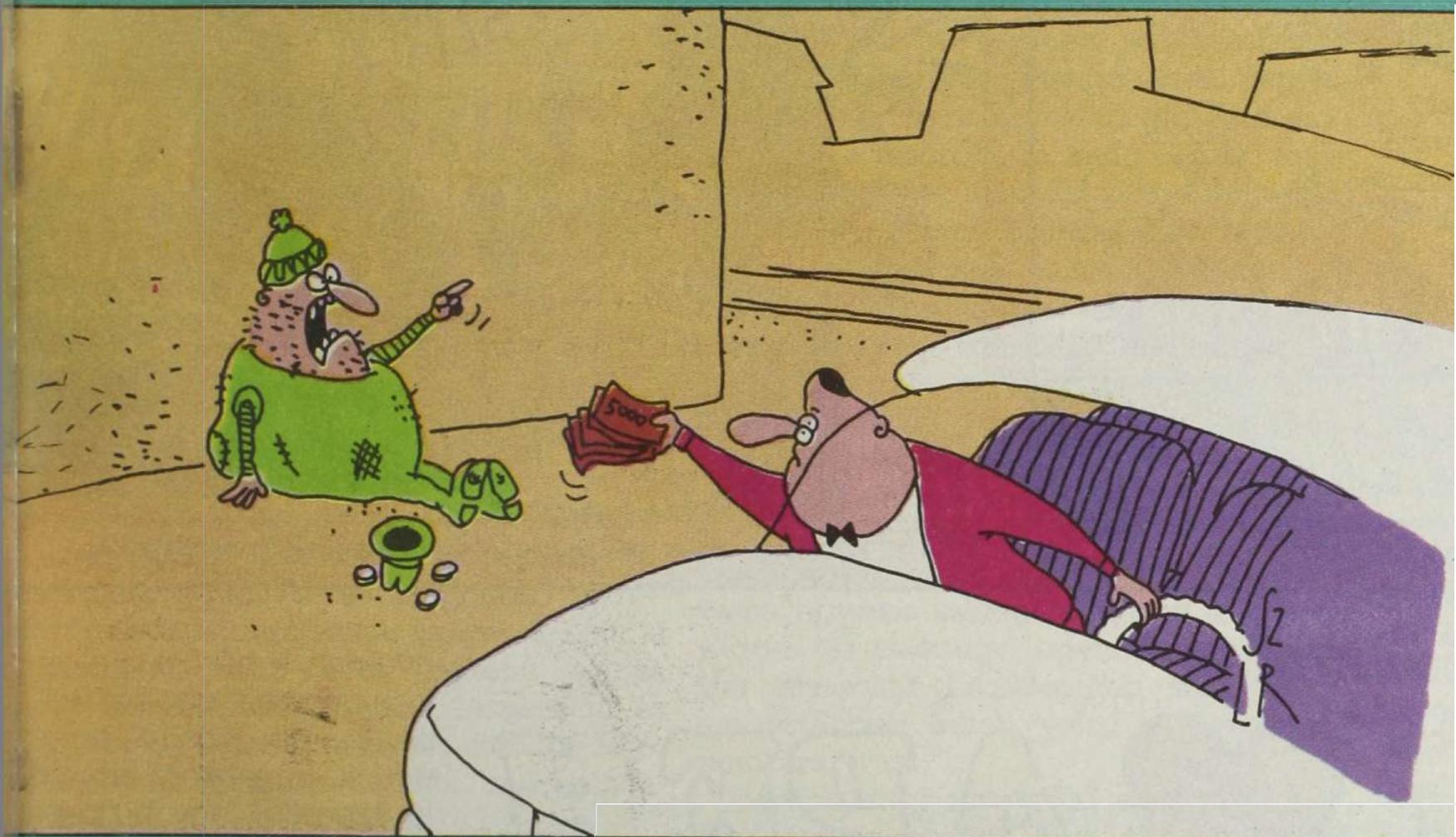
Tábla a piacon:

HITEL: ALMA

BANKKORUPCIÓ

– A kancáját vagy a váltóját akarja fedeztetni?

Énnekem semmi közöm a maga lelkiismeretéhez, én csak alamizsnát fogadok el!

– Ha valaki még a pénzét ki akarja venni a ankunkból... lövök!

ÁLCÁZÁS

– Tehát, osztályvezető úr, ebben a ruhában fogadja az ügyfeleket és az újságírókat!

– Bankrablás? Micsoda hülyeség! Egy vaskos hitelezési csalás! Az igen!

SZILÁNKOK

SZERENCSE

Szerencsés ember az, aki a háromlevelű lóherének is úgy tud örülni, mint a négylevelűnek.

●

ASSZONYI PANASZ

– Képtelen vagyok védekezni a betörők ellen, mivel a férjem is az.

●

NŐI DOLGOK

– Sajnos én még telefonon keresztül is csúnya vagyok.

●

VENDÉGSÉGBEN

– Hogy izlik a sertéspörköltöm?

– Az anyám főztjére emlékeztet. A drága ugyanis nagyon gyengén főzött.

●

FÉRFIDOLGOK

Barátom az eszpresszóban könnyes szemmel, keserűen meséli:

– Ha tudnád, mennyire szerettem azt a nőt! Dédelgettem, kényeztettem, mindene megvolt mellettem. És most tessék, mégis otthagytam egy másikért!

●

REKLAMÁCIÓ

– Halló, Távbeszélő Igazgatóság? Megkaptam a telefonszámlát.

– Túl magasnak találja az összeget?

– Feltétlenül. Ugyanis egyáltalán nincs telefonom.

●

KÖLTŐK EGYMÁS KÖZT

– Nincs kölcsön egy rímed arra, hogy Popocatepetl?

●

TAXI

– Szabad a taxi?

– Igen. Tessék beszállni.

– Köszönöm, csak érdeklődtem.

●

OLCSÓ MEGOLDÁS

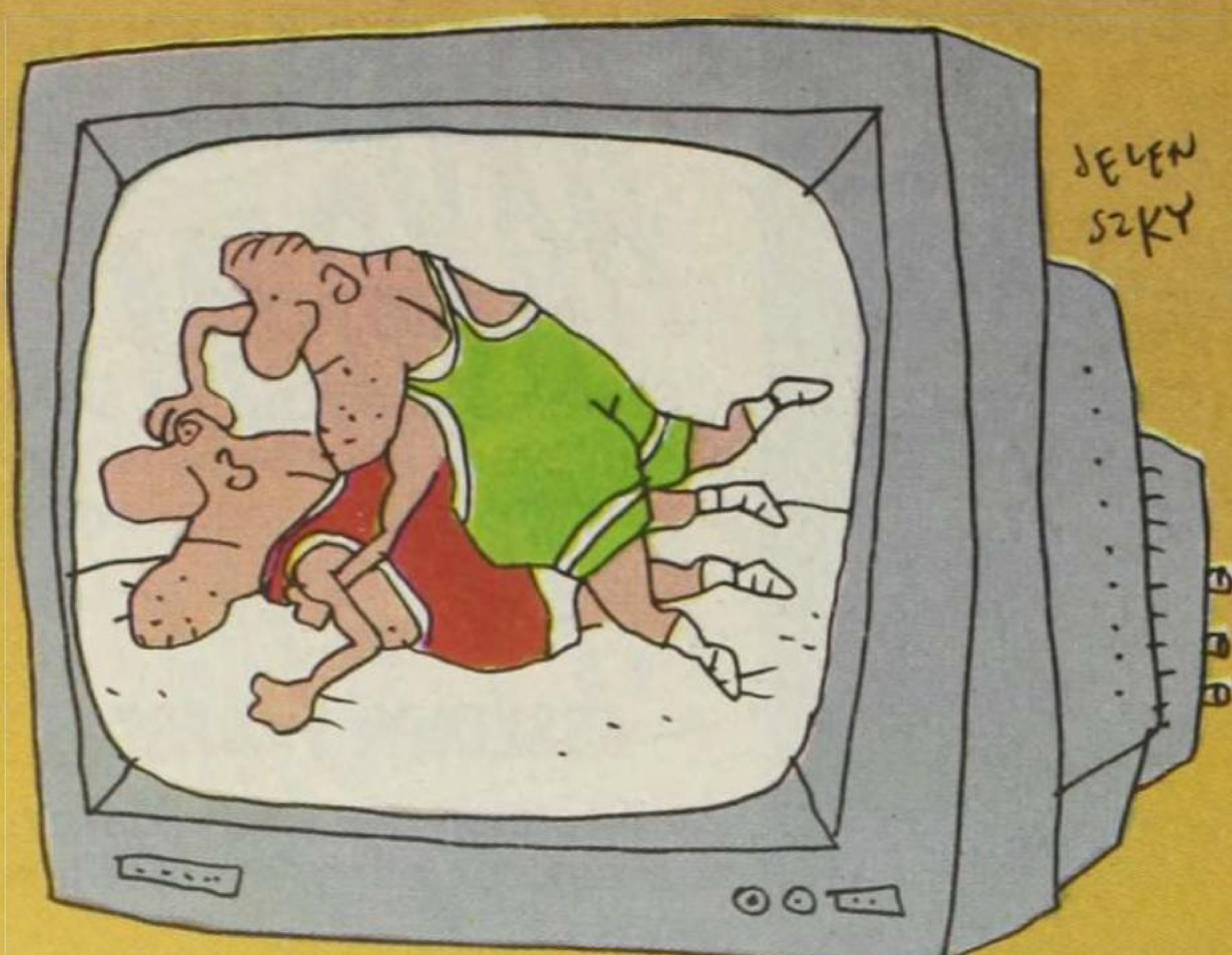
– Sopronból szép tiszta időben átlátok Ausztriába. Ennyi nekem elég is külföldből.

●

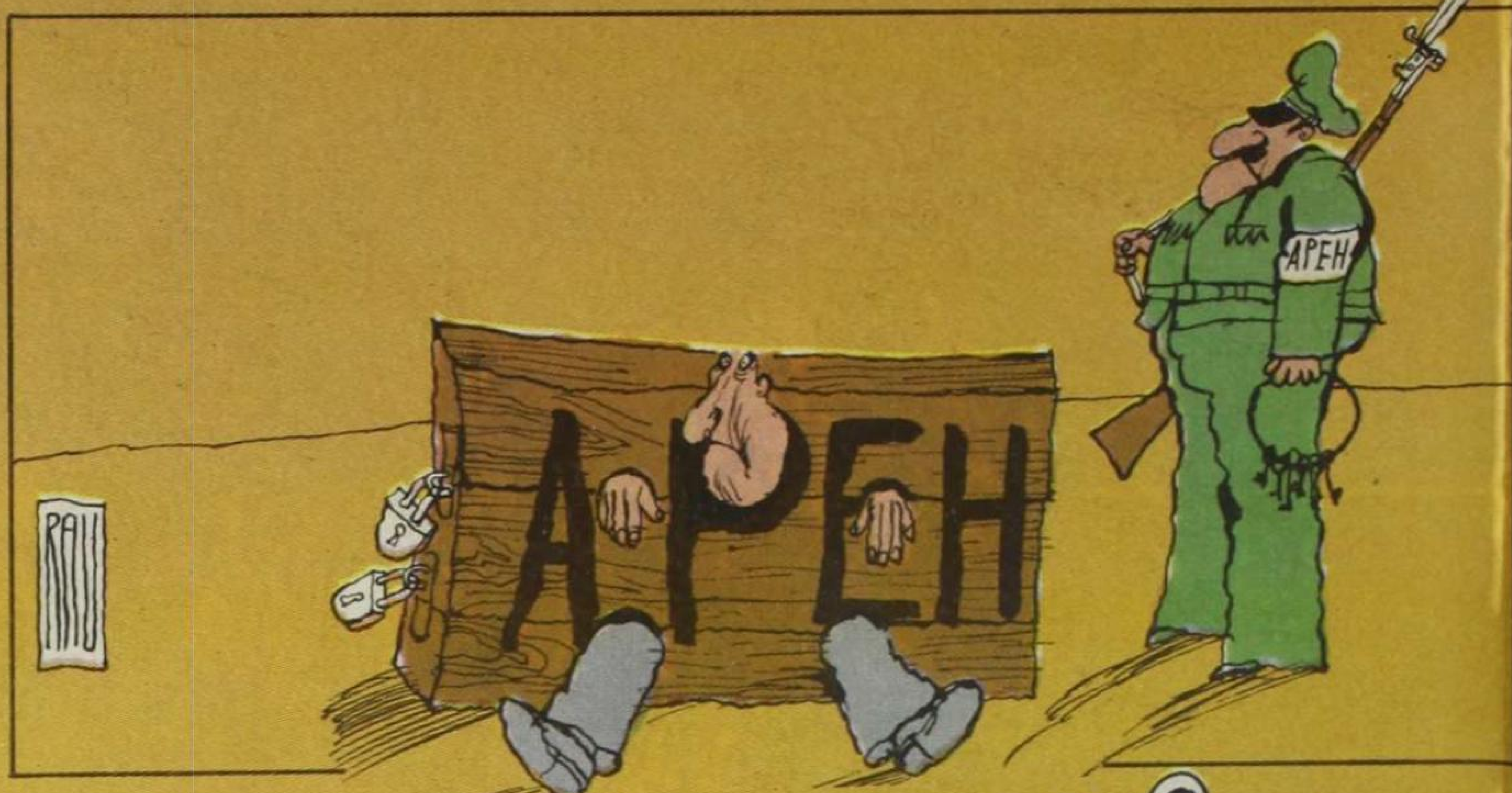
KÉRDÉS

– Ön tartja magát értelmiséginek, akinek még depressziója sincs?

GALAMBOS SZILVESZTER

– És most lássuk! Sikerül-e az APEH versenyzőjének a létminimum alá nyomni ellenfelét?

– Odáig is elmehetünk, hogy ENSZ-katonákat kérünk...

– Ha ez így megy, akkor belépek az APEH Üdözöttek Szövetségébe!

BODNÁR GYULA:

I ♥ APEH

Felülírott – háziorvosom józan ítélőképességének teljes birtokában kiállított látlelete alapján – kijelentem, hogy a cím, akárcsak a bulvársajtóban a hír, IGAZ!

I love APl, mivel egy idő óta mint „kedvenc" hivatalomat becézlek, sőt ha jól emlékszem, egy pohár szamorodniból és gyomorkeserűből turmixolt egyszerhasználatos koktéllal még a pertut is megittuk. Vagy nem jól emlékeznék? Lehet, hogy nem pohár volt, hanem Kupa? Mindegy, te és én a kezdetektől fogva úgy összenőttünk, mint a városszéli árokpart a traffipaxos rendőrautóval.

Szegény szépapám mondogatta volt: „ha nem lehet a csapáson változtatni, akkor oly mindegy, még meg is szeretheti a sorsát az ember!" Az ő idejében ugyanis még az járta, hogy „főd a főddel házasodik!"

Így vagyok én is veled. Mivel halvány esély sincs rá, hogy megszabaduljak tőled, inkább szeretlek. Így aztán elvárhatom, hogy ne legyél túlzottan nyűgös, ha néha egy kis aprót eldugok a tekinteted elől. Most például, hogy hűségemet bizonyítsam, nem léptem be az APÜSZ-be! Nem tudod, hogy ez micsoda? Ez teljes nevén azt jelenti, APEH Üldözötteinek Szövetsége. Nem mondom, nem hangzik rosszul, de én NEM LÉPTEM BE! Hová gondolsz? Cserben hagyni téged? Téged, aki jobb vagy hozzám, mint a saját családom? Tőled minden évben kapok egy kitöltetlen csekket! Az, hogy ezt nekem kell kitölteni és te zsebeled be? Ez lényegtelen, vagy ahogy te mondanád, bagatell. Piti ügy.

Mi ugyanis szimbiózisban élünk. Te vagy az, aki mint kis madár a rinocéroszról, belőlem táplálkozol. Igaz, gyakran a bőröm alól is kicsipegetsz egy-két lepedőt, de kicsire nem adunk. Egyébként emiatt is szeretlek, így biztosítod többek között a hitvesi ágy melegét is. Mert ugyan miből is telne nekem ezek után(ad) például kocsmára, meg barátnőkre?

Szeretlek, API, azért is, mert még az egészségemet óvni is szakítasz rám időt. A te gondoskodásodnak köszönhetően én soha nem leszek sápkóros. Hogyan is lehetnék, amikor nap mint nap leszeded rólam a sápot! ...Áfa, béfa, céfa – lassan már azt hiszem az adófajtáidról, hogy beköszöntött a „classica kurzus", és visszatértünk a görög ábécéhez.

Te védsz meg a kölcsönkérőktől, te óvsz meg attól, hogy hebehurgyán megtakarítható pénzecskémet korrupt bankárok elsinkofálják. Miért is ne szeretnélek, amikor úgy összetartozunk, mint a fény és az árnyék. Amióta ugyanis fényt derítettél rám, azóta már csupán árnyéka vagyok anyagi önmagamnak.

API! Ha ma én lehetnék Arany János, akkor te lennél az egyes számú múzsám! Szilágyi Erzsébettel nem levelet iratnék Prága városába, hanem adóbevallást hozzád, és a jobbágy sem széles országúton, hanem széles adósávon bandukolna! Vagy, ha Petőfiként reinkarnálódtam volna eme huszadik századvégre, akkor Kukorica Jancsit sem egy sötét zsiványtanyára, hanem egy szép neonfényes APEH-palotába verselném.

– I love API! Életünket és bérünket! – kiáltanám, ha nem szorítaná torkomat az adóprés. Ám ha e vallomásom miatt agyonver az APÜSZ, akkor vegyél egy szál virágot a ravatalomra. ...Csak nehogy elfelejts róla áfás számlát kérni!

– Parancsoljatok egy kis fogyasztókekszet!

ÖNKRITIKUS KRITIKUS ÖN? (1973)

„Feszíteni tudni kell!"

Vagyis ügyeljünk a tartásunkra, arckifejezésünkre, öltözékünkre, viselkedjünk okosan, mert főnökeink, kollégáink, jóakaróink figyelnek és különböző következtetésekre ragadtatják magukat. Lám, a „Veszíteni tudni kell" refrénű sláger egyetlen betűjét kell csak kicserélni, és máris megvan egy politikai kabaré alapgondolata. (Ennyit a címadás tudományáról.)

A rádió munkarendje szerint mindig szerdán vitatja meg a vezetőség a rákövetkező második hét programját. Ezen az úgynevezett műsorülésen egyeztetik a három adó egymáshoz viszonyított választékát, a műsorkészítő osztályok képviselőinek jelenlétében.

Taglalják sorra a hét napjait, odaérnek a péntekhez, Kòssuth 19.15: „Feszíteni tudni kell." Ellenjavaslat? Nincs. Mehetünk tovább.

Ekkor szólásra jelentkezik Kulcsár Ferenc elnökhelyettes:

– Elvtársak, nézték-e a naptárt, hogy mi van jövő pénteken? Nagypéntek! Aznap álljunk elő azzal, hogy feszíteni tudni kell? Jó ez nekünk, hogy ingereljük a vallásos érzületű hallgatókat?

Igaz, igaz. Erre az érzékenységre valóban gondolni kell, senki ne vélhesse, hogy keresztényi világnézeteivel csúfolódunk. Műsoromat egy héttel odább halasztották.

Következő szerda. Műsorülés. Péntek este, Kossuth: „Feszíteni tudni kell". Rendben? Lapozhatunk?

Most jön Kulcsár Ferenc, menetrendszerűen.

– Jövő péntek? Aznap ünnepeljük Lenin elvtárs születésnapját. Feszítés szóba sem jöhet!

Végül találtatott egy ártatlannak ígérkező nap. De elnökségi naptárfelelős sem lennék, az fix!

•

ÖNKRITIKUS KRITIKUS ÖN?

Annyi ötletet kaptunk kritikusainktól egy-egy kabarénk elhangzásának napján *utólag,* hogy nem bírtuk megfékezni magunkban a kisördögöt: hadd lássuk, lesznek-e az általunk mércéül állított színvonalú ötleteik a maguk számára is *előre?*

Nos, a savanyúnak és sótlannak mondott kritikusok bementek az arénába, és személyiségükkel, írásaikkal és rögtönzéseikkel megnevettették a bevallottan ellenük szurkolókat, kaján, vájtfülű és a profi humoristáktól elkényeztetett közönséget.

Emiatt sajnáltuk méginkább, hogy nem többen álltak kötélnek az óvatosabb pályatársak közül. Pedig egyiküknek sem ártott volna egyszer szembetalálkozni a közönséggel, és csak egy, egyetlen egy nevetést fakasztani. Legközelebb talán ők is megértőbbek lettek volna a nevettetés munkásai iránt.

Hajtsuk meg zászlónkat az ítészek rettenthetetlenjei előtt! Akik nem átallották vállalni a humorukat: Abody Béla, Bernáth László, Faragó Vilmos, Fekete Sándor, Földes Anna, Galsai Pongrác, Harangozó Márta, Hary Márta, Hámos György, Hegedűs Tibor, Kertész Iván, Koltai Tamás, Komlós Aladár, Lukácsy András, Pernye András, Rajk András, Ungvári Tamás, Vezér Erzsébet.

NŐI DOLGOK

– Gazember! Azt mondja, hogy okos vagyok!

A kritikusok vetélkedőjéről mindössze az Élet és Irodalom közölt bírálatot. Érthető. Aki szerepelt benne nem tartotta illdomosnak, hogy írjon – aki meg nem, miért dicsérgesse a kollégáit?

•

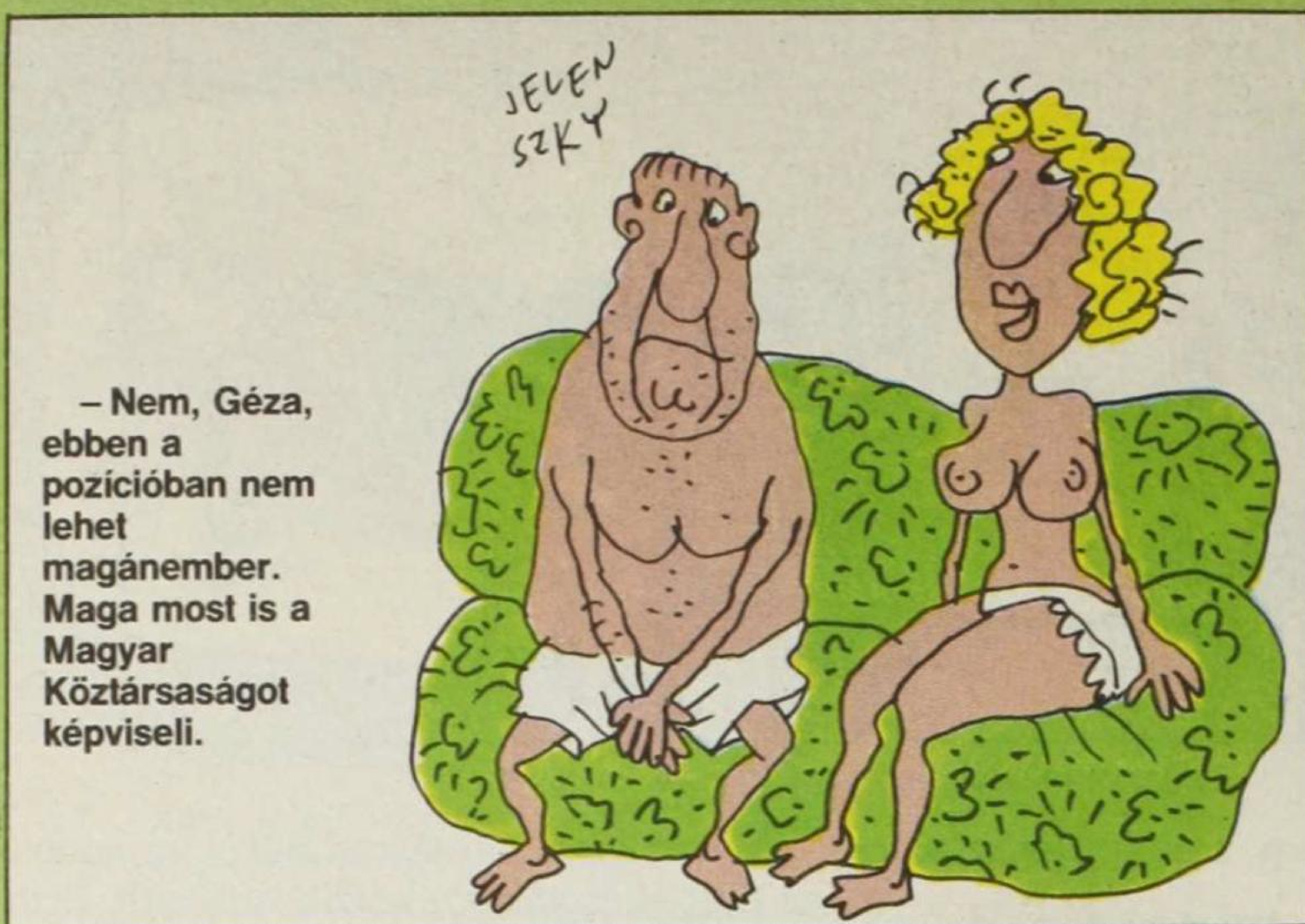
Martonnal már régebben törtük a fejünket egy másik, irodalmibb műforma létrehozásán. Szatíraszínpad? Padlásszínház? Kabaréklub? – ilyesféle emblémák kerültek szóba, egyik sem volt az igazi. Eszményi színhelyre sem akadtunk, holott körbejártuk Nagy-Budapest valamirevaló nézőtereit. Karinthy Frigyes életművének fölidézésével akartuk az alaphangot megadni, de nem csak cégtáblánk és műhelyünk: főszereplőnk sem volt. A Mester megszemélyesítésére egyetlen jelöltünket, Latinovits Zoltánt orvosai nem merték a többhónapos megterhelésnek kitenni. Visszaesései miatt terveinket többször elnapoltuk. Már nyomdába kellett volna adni az első fölvétel meghívóit, amikor Marton végre megtalálta a Fiatal Művészek Klubját, jómagam pedig a Karinthy Színpad elnevezést.

Az első fölvétellel kis híján felsültünk. Latinovits alig kezdte mondani az Előszót, Galambossy Endre hangmesterünk a közvetítőkocsiból kénytelen volt leállítani. A hangszalagon kiszűrhetetlen morzejelek fedték el az emberi beszédet, velünk szinkronban kezdett működni a szomszédos szovjet nagykövetség rádióadója, ugyanazon a frekvencián. Vártattuk egy darabig a színészeket és a közönséget, de a tititázás nem csillapodott, aznapra garmadányi jelentenivalójuk gyűlhetett össze. Végül – már késő este – autóba pakoltuk kitartó nézőinket, és szőröstül bőröstül átköltöztünk a Bródy Sándor utca közben kiürített 14-es stúdiójába.

Latinovits a tizenkét éjszakai fölvétel során zseniálisan azonosult Karinthy személyiségével és alakjaival. De ahogy ellépett a mikrofon elől, nyomban magába hullott. Nem osztozott a színésztársaság jókedvében, félrehúzódott egy sarokba és rajzolgatott. Csipkefinom ornamentikákat tervezett a stencilezett példányok hátlapjára. Egy oldalt elraktam emlékbe: vagy harmincszor kaligrafálta gyönyörűen egymás alá: Latinovits Zoltán Kossuth-díjas.

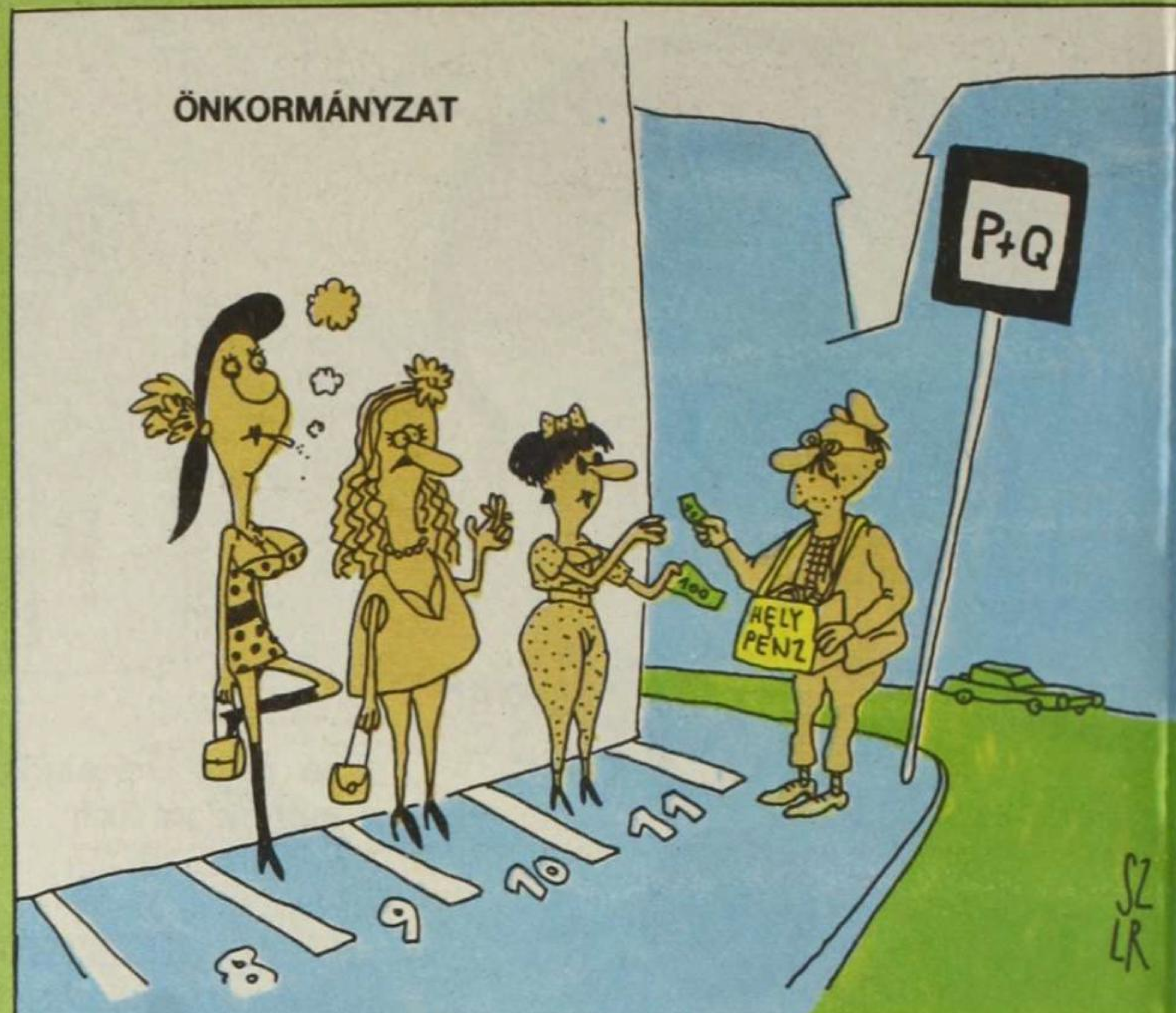
Mintha érezte volna, hogy ha ő nem adományozza magának, hiába vár rá egész életében...

A rajzokat a Ludas Matyi 1973-as számaiból válogattuk.

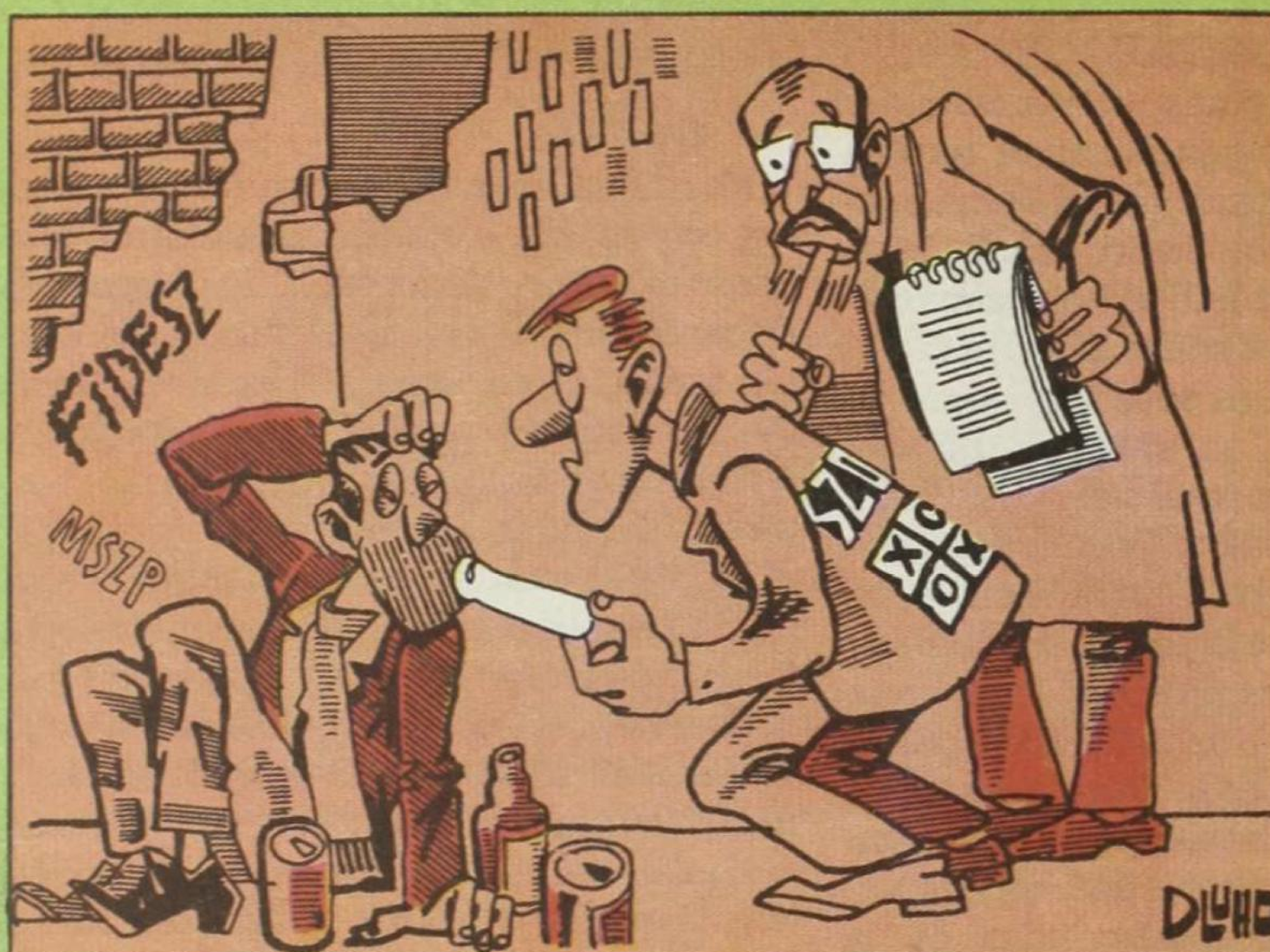

– Nem, Géza, ebben a pozícióban nem lehet magánember. Maga most is a Magyar Köztársaságot képviseli.

ÖNKORMÁNYZAT

SANDA IPSZOSZ

– Szondázd meg! Ha tök koki, akkor megszavaztatjuk.

WÉBER TAMÁS:

RÍMMEL-ÁMMAL

SPORTKÉRDÉS

A vívók a sportkórházban faggatják az adjunktust:
„Doktor úr, ha mi vezetünk, hány percenként adjunk tust?”

HIÁBAVALÓ

Munkások az apám telkén három napja kutat ásnak,
sajnos eddig eredménye nincs a lelkes kutatásnak.

MONDVACSINÁLT HŐS

Bár Jóska számtalan dologgal hősködött,
nem ő teremtette egykor az ős-ködöt.

SIKERTELEN TURISTAÚT

„Menj el, nézd meg Tiszalököt!”
„Megnéztem, de visszalökött...”

ELÉGEDETLEN ASSZONY

Bár a festő műveivel kimondottan szépen keres,
felesége mégis szidja: „Ne csupán a képen szeress!”

BOLHAPIAC

Keresnek: Ludas Matyi és Füles évkönyveket, golyós számológépet, táskaírógépet, faliszőnyeget, paplant, plédet, LEGO-t, villanybojlert (120 l-es), játékbabakocsit, lovas posztert, kisautót, kisvonatot, elektromos mákdarálót, a Ludas Matyi példányait (1970–1980-ig).

Kínálnak: koronaszivattyút, villanyvasalót, vérnyomásmérőt, síbakancsokat (39–42-es méretben), női ruhaneműt, közepes termetre, kombinált kisszekrényt, ágyat, négy db széket, villanymotort (220/180 W-os), téli-nyári gyermekholmit, Ludas Matyi, Ludas Magazin (1960-tól), Film-Színház című lapokat, szépirodalmi és egyéb könyveket.

•

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9–13 óra között, a 118–8411 telefonszámon, a 98-as melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztő:
DUKAY BARNA

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Extra-Hír Kft., Budapest-Press Kft., R-Press Hírlap- és Könyvterjesztő Kft., Új Passz Kft., Medvecz és Társa Kft., Bohus Kálmán magánvállalkozó, Zuna László magánvállalkozó.

Előfizetési díj negyedévre 327 Ft, fél évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/39-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles. **Brazília:** Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 52160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, barras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Gózon Gyula egyszer késő éjszaka, kissé spiccesen ért haza. Felesége, Berky Lili álmosan megkérdezte:

– Hány óra van, Gyula?

– Tíz! – füllentette Gyula bácsi.

Ebben a pillanatban az óra az egy órát ütötte.

– De Gyula! – csattant fel Lili néni. – Hiszen az óra most üti az egyet!

Mire Gyula bácsi:

– Drága Lilikém, ... (befejezés a számozott sorokban.)

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977

Beküldési határidő: október 5.

HAT... RÓZSAKERT (BABITS MIHÁLY ELBESZÉLÉSE)

OMLADÉK | ANGOL, SPANYOL AUTÓJEL

GÁZZAL BENŐTT (TELEK, KERT) | ELTERJEDÉSI TERÜLET

2

N

KONVEX | AZ EGYIK TSCHÖLL-LÁNY

BÉRT NÖVEL | BAGDAD A FŐV.-A

KOALA RÉSZE ! | BEC. FFINÉV

IRÁNI HATÁRFOLYÓ | VONZÓ

DEHOGY | MAGRÓL KELT FIATAL FA

KOPÁR, NÖVÉNYZET NÉLKÜLI

1

UTAT ÁTAD | BÚZAFAJTA

SZERVÍROZÁS

LÁNGOL | FIZETNIE KELLENE

SZÍJ KAPCSOLÓJA | OZMIUM

ECET EGYN.B. | RÓMAI 101

NAGYON PICI | ORROCSKA

ALÁVALÓ | URALOM

VÁGÁNY RÉSZE | KURTA SZOKNYA

ELBÁJOLÓ (VIDÉK) | ROMÁN AUTÓJEL

IBSENHŐSNŐ | RUTÉNIUM

KISS ... KATE! | RAKTÁR, LERAKAT

AZ ŐSZ VÉGE ! | BŐRT KEZEL

FELRAGASZTÓ | HŰVÖS, ANGOLUL

COSTA ... SOL | BÁNSÁGI FOLYÓ

BEC. NŐI NÉV | POMPÁS, RAGYOGÓ

ÍRÁSJEGY | GYAKORI ÉPÍTMÉNY

PÁPA VIDÉKI | FIATAUTÓ

KISEBB SZÁLLODA

ERDŐBEN GYAKORI (NVL.)

... MÉZ DONIZETTI-VÍGOPERA

SAJTDARAB ! | TARTÓOSZLOP

SZÍN.NŐ (VERA) | SZIKLACSÚCS

SIEMENS | VARJÚFÉLE MADÁR

EMERSON LAKE ÉS PALMER

BEC. NŐI NÉV | VINCENT VAN ...

CÉRIUM | ...ZÖLD (OLAJSZÍNŰ)

DIREKTOR | NÁLA LEJJEBB

OSZTER SÁNDOR | ...KALEH

... DEL PLATA (ARGENT. ÜDÜLŐH.)

LÁM | HŐMENNYISÉG-EGYSÉG V

KISEBB DOMB (NVL.) | ŐSLANT

RÚD BETŰI, KEVERVE | AMPER

FÉRFINÉV BECEALAKJA

ENGEDÉLY NÉLKÜL TÁVOZIK

V

ALKALMATLANKODIK

A 36. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„Lehet udvarolni, de udvarlás közben nem szabad igazgatni."

Dedikált könyvet nyertek:

Budai János,
4069 Egyek
Shypkégel Lászlóné,
4116 Berekböszörmény
Windeisen Lászlóné,
6065 Lakitelek
Rácz József,
3759 Aggtelek
Mindszenti-Varga Lajosné,
6600 Szentes
Steller Jánosné,
8600 Siófok
Bodnár Diána,
8200 Veszprém
ifj. Domokos László,
8700 Marcali
Magyar Benőné,
2700 Cegléd
Farkas Ibolya,
1111 Budapest

A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

HÚSZMILLIÁRD

Elszánt riadtsággal nyilatkozott a tévében a jegybank elnöke: sűrű filléreinket nem tanácsos kivennünk a pénzintézetekből, ugyanis a dunnacihában őrzött forintokra úgy jönnek a betörők, akár szomszédok a friss mustra.

Igaza lehet az elnöknek, gondolom, miközben fázósan toporgok a Dekadencia Bank csupaüveg székháza előtt kígyózó sor legvégén.

Szemrebbenés és fedezet nélkül adtak tízmilcsi hitelt bárkinek, aki ebből kettőt otthagyott nekik, gyűrögeti sokatmondóan nejlonszatyrát előttem egy hirtelenkopasz férfiú. Majd válltömésembe markol, és úgy súgja fülembe: „De sokszor elég volt egyetlen telefon is...”

Hiába provokál, sziszegem vissza, én tudom, hogy minálunk korrupció csak őrmestertől lefelé létezhet, mikiegér legyek, ha nem így van.

Amikor én még kissrác voltam, mai szókkal: turulfióka, gyűröget tovább a tarfi, a bankárok asztalfiókjában gyöngyházmarkolatú revolver lapult.

– Tömegmészárlást akar – sikoltok visszafogottan –, esetleg még szörnyűbbet? Mondjanak le a bankelnökök? Vagy maga a főpénzügyér?

Válaszát nem hallom már, nyit a bank, magával sodor a tömeg, dacos vállak, hegyes könyökök, sajgó tyúkszemek.

●

Hajnalodott.

A csörömpölésre ébredtem föl, digitális homokórám épp' ötöt osztott tízzel, maradéktalanul.

A betörő hosszan szabadkozott, nem vette észre a padlóvázát, mivel nagy sietségében az előző kuncsaftjánál felejtette a szemüvegét.

– Iszonyú ez a hajtás, rengeteg az ügyfél – sóhajtott, miközben finoman odakötözött engem kedvenc karosszékemhez. – Mennyire is gondolt, uraságod?

– A csorba tejfölöskócsög alján talál tízezret, azt kiveheti.

– Hitelbe?

– Naná! Nyolcat elvihet, kettő marad az enyém.

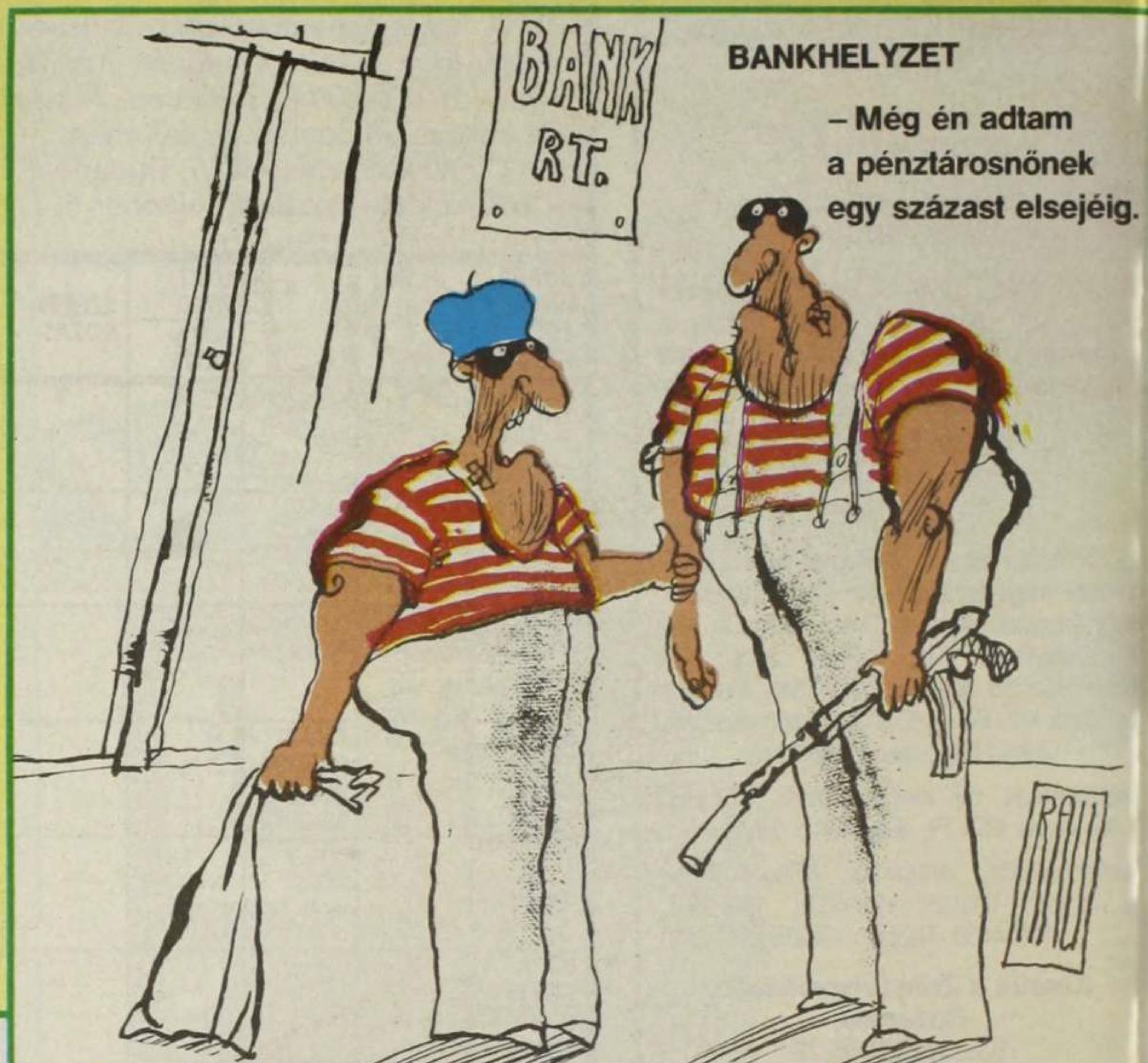
– Köszönöm szépen. Itt írjam alá?

– Igen, kedves betörő úr, úgy ni. És most fusson!

– Miért?

– Mert kezdődik a futamidő...

WALTER BÉLA

BANKHELYZET

– Még én adtam a pénztárosnőnek egy százast elsejéig.

CSŐD

– Kolléga úr, tegyen ki a bank bejáratára egy „CSŐD” táblát!
– Sajnos, igazgató úr, már az is elfogyott.

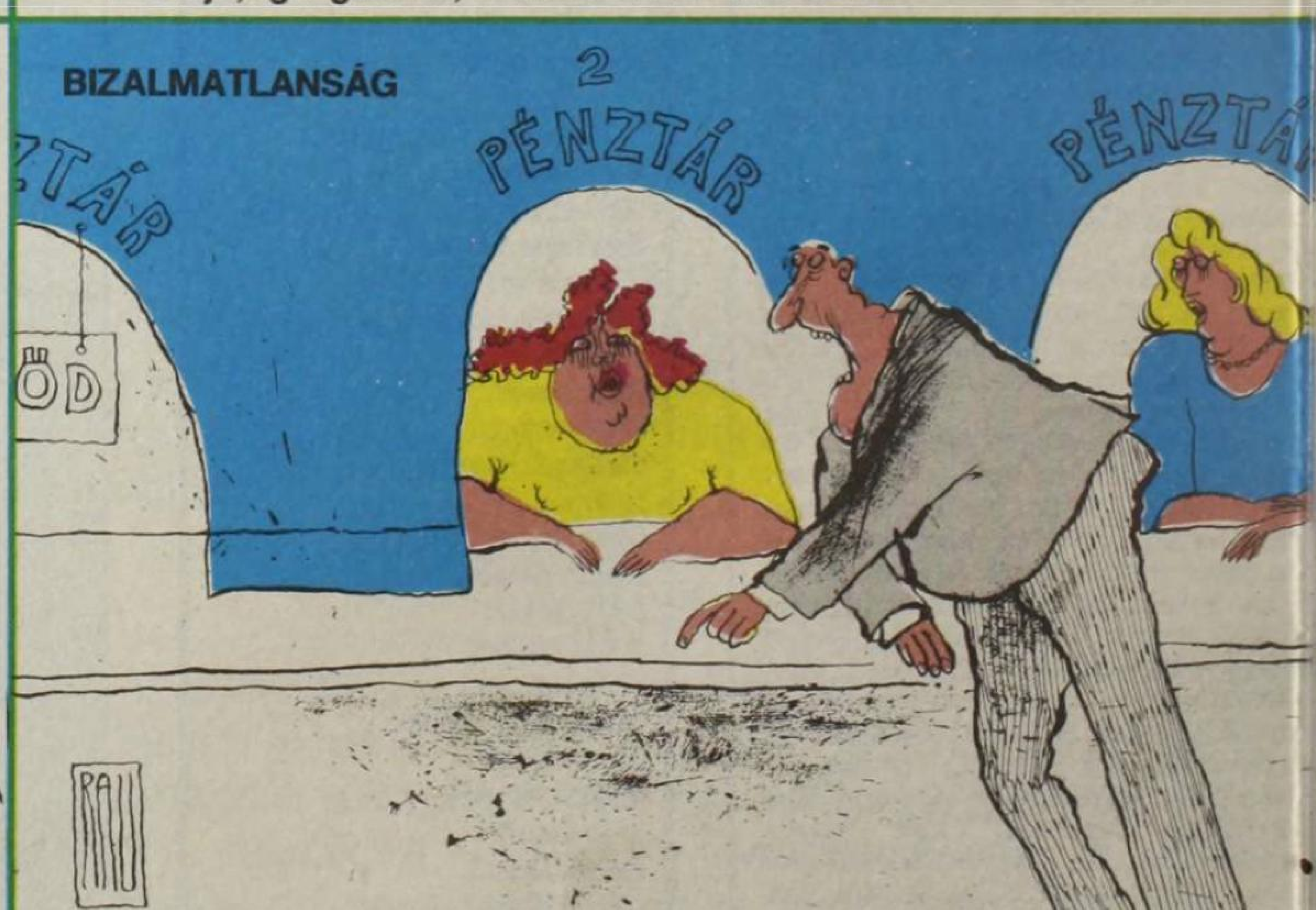
RÁÉRZÉS

– Mondja, igazgató úr, nem sáros ön túlzottan?

BANKCSŐD

– Igazgató úr, ezeket az egyik betétkönyves kuncsaftunk küldi, hogy tessék választani...

BIZALMATLANSÁG

– Kisasszony, ha tud mutatni egy százast, akkor benthagyom az ötvenesemet.

RAU TIBOR RAJZAI